ISSN 0378-7087

Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen

L 366

35e jaargang

15 december 1992

Uitgave in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

Verordening (EEG) nr. 3597/92 van de Commissie van 14 december 1992 tot vaststelling van de invoerheffingen voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge ... 1

Verordening (EEG) nr. 3598/92 van de Commissie van 14 december 1992 tot vaststelling van de premies die aan de invoerheffingen voor granen, meel en mout worden toegevoegd ... 3

Verordening (EEG) nr. 3599/92 van de Commissie van 11 december 1992 betreffende de levering van witte suiker in het kader van de noodmaatregelen ten gunste van de bevolking van Albanië op grond van Verordening (EEG) nr. 3106/92 van de Raad ... 5

* **Verordening (EEG) nr. 3600/92 van de Commissie van 11 december 1992 houdende bepalingen voor de uitvoering van de eerste fase van het werkprogramma als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen** 10

* **Verordening (EEG) nr. 3601/92 van de Commissie van 14 december 1992 houdende bepalingen ter uitvoering van de specifieke maatregelen voor de sector tafelolijven** ... 17

* **Verordening (EEG) nr. 3602/92 van de Commissie van 14 december 1992 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 27/85 tot vaststelling van bepalingen voor de toepassing van Verordening (EEG) nr. 2262/84 houdende bijzondere maatregelen in de sector olijfolie** ... 31

Verordening (EEG) nr. 3603/92 van de Commissie van 14 december 1992 tot wijziging van de Verordeningen (EEG) nr. 1356/92 en (EEG) nr. 1910/92 betreffende een bijzondere interventiemaatregel ... 34

Verordening (EEG) nr. 3604/92 van de Commissie van 14 december 1992 tot vaststelling van de invoerheffingen in de sector melk en zuivelprodukten ... 35

Verordening (EEG) nr. 3605/92 van de Commissie van 14 december 1992 tot vaststelling van de invoerheffingen voor witte suiker en ruwe suiker ... 40

(Vervolg z.o.z.)

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Inhoud (vervolg)

Verordening (EEG) nr. 3606/92 van de Commissie van 14 december 1992 tot wijziging van het correctiebedrag bij invoer in de Gemeenschap van de Tien van artisjokken van herkomst uit Spanje 42

Verordening (EEG) nr. 3607/92 van de Commissie van 14 december 1992 tot wijziging van de invoerheffingen voor op basis van granen en rijst verwerkte produkten 43

Verordening (EEG) nr. 3608/92 van de Commissie van 14 december 1992 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3385/92 houdende instelling van een compenserende heffing bij invoer van verse citroenen van oorsprong uit Turkije 45

* **Verordening (EEG) nr. 3609/92 van de Raad van 14 december 1992 tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 1992/1993, van het in artikel 3, lid 1 bis, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 426/86 bedoelde percentage in verband met de premie voor op basis van tomaten verwerkte produkten** 46

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

92/568/EEG :

* **Beschikking van de Commissie van 25 november 1992 inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EEG-Verdrag (Zaak IV/33.585 — verdeling van treinbiljetten door reisbureaus)** 47

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 3597/92 VAN DE COMMISSIE
van 14 december 1992
tot vaststelling van de invoerheffingen voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1738/92 [2], en met name op artikel 13, lid 5,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1676/85 van de Raad van 11 juni 1985 inzake de waarde van de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast [3], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2205/90 [4], en met name op artikel 3,

Overwegende dat de heffingen die van toepassing zijn bij invoer van granen, meel van tarwe en van rogge, en gries en griesmeel van tarwe, werden vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1820/92 van de Commissie [5] en de verordeningen die deze nadien hebben gewijzigd;

Overwegende dat, ten einde de normale werking van het stelsel van heffingen te verzekeren, het nodig is voor de berekening van deze laatste:

— een uit de spilkoers voortvloeiende omrekeningskoers waarop de in artikel 3, lid 1, laatste alinea, van Verordening (EEG) nr. 1676/85 bedoelde correctiefactor is toegepast, voor de munteenheden welke onderling worden gehandhaafd binnen een contante maximummarge op een bepaald moment van 2,25 %,

— een omrekeningskoers voor de andere munteenheden, die is gebaseerd op het gemiddelde van de koersen van de ecu die in een bepaalde periode zijn bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, serie C, en op welke koers de in het vorige streepje bedoelde correctiefactor is toegepast,

aan te houden; dat deze wisselkoersen de op 11 december 1992 vastgestelde koersen zijn;

Overwegende dat de bovengenoemde correctiefactor wordt toegepast op alle elementen voor de berekening van heffingen, met inbegrip van de gelijkwaardigheidscoëfficiënten;

Overwegende dat de toepassing van de in Verordening (EEG) nr. 1820/92 neergelegde regels op de aanbodprijzen en noteringen van heden die de Commissie bekend zijn, leidt tot het wijzigen van de thans geldende heffingen overeenkomstig de bijlage van deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bij de invoer van de in artikel 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 2727/75 genoemde produkten te innen heffingen worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 15 december 1992.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 14 december 1992.

Voor de Commissie

Ray MAC SHARRY

Lid van de Commissie

---

[1] PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.
[2] PB nr. L 180 van 1. 7. 1992, blz. 1.
[3] PB nr. L 164 van 24. 6. 1985, blz. 1.
[4] PB nr. L 201 van 31. 7. 1990, blz. 9.
[5] PB nr. L 185 van 4. 7. 1992, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 14 december 1992 tot vaststelling van de invoerheffingen voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

(ecu/ton)

GN-code	Bedrag der heffing (9)
0709 90 60	133,28 (2) (3)
0712 90 19	133,28 (2) (3)
1001 10 10	172,61 (1) (5) (10)
1001 10 90	172,61 (1) (5) (10)
1001 90 91	146,53
1001 90 99	146,53 (11)
1002 00 00	157,21 (6)
1003 00 10	125,45
1003 00 90	125,45 (11)
1004 00 10	115,17
1004 00 90	115,17
1005 10 90	133,28 (2) (3)
1005 90 00	133,28 (2) (3)
1007 00 90	138,09 (4)
1008 10 00	49,09 (11)
1008 20 00	111,58 (4)
1008 30 00	37,98 (5)
1008 90 10	(7)
1008 90 90	37,98
1101 00 00	217,94 (8) (11)
1102 10 00	232,90 (8)
1103 11 10	280,06 (8) (10)
1103 11 90	234,55 (8)

(1) Voor harde tarwe („durum") van oorsprong uit Marokko, welke rechtstreeks van dat land naar de Gemeenschap wordt vervoerd, wordt de heffing met 0,60 ecu per ton verminderd.

(2) Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 715/90 worden de heffingen niet toegepast op produkten van oorsprong uit de Staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan, die rechtstreeks in de Franse overzeese departementen worden ingevoerd.

(3) Voor maïs van oorsprong uit de ACS-Staten wordt de heffing bij invoer in de Gemeenschap met 1,81 ecu per ton verminderd.

(4) Voor pluimgierst en sorgho van oorsprong uit de ACS-Staten wordt de heffing bij invoer in de Gemeenschap toegepast overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 715/90.

(5) Voor harde tarwe („durum") en kanariezaad geproduceerd in Turkije, die rechtstreeks van dat land naar de Gemeenschap worden vervoerd, wordt de heffing met 0,60 ecu per ton verminderd.

(6) De te innen heffing bij invoer van rogge, verkregen in Turkije en rechtstreeks van dat land naar de Gemeenschap vervoerd, is vastgesteld bij de Verordeningen (EEG) nr. 1180/77 van de Raad en (EEG) nr. 2622/71 van de Commissie.

(7) Bij invoer van het produkt van GN-code 1008 90 10 (triticale) wordt de voor rogge geldende heffing toegepast.

(8) Bij de invoer in Portugal wordt de heffing verhoogd met het in artikel 2, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 3808/90 vermelde bedrag.

(9) Krachtens artikel 101, lid 1, van Besluit 91/482/EEG mogen produkten van oorsprong uit de LGO met vrijdom van heffingen in de Gemeenschap worden ingevoerd, tenzij het bepaalde in lid 4 van dat zelfde artikel van toepassing is.

(10) Krachtens artikel 101, lid 4, van Besluit 91/482/EEG moet een bedrag worden geheven dat gelijk is aan het bij Verordening (EEG) nr. 1825/91 vastgestelde bedrag.

(11) Voor produkten van deze code die worden ingevoerd in het kader van de Interimovereenkomsten die de Gemeenschap met Polen, Tsjechoslowakije en Hongarije heeft gesloten, en waarvoor een overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 585/92 afgegeven certificaat EUR 1 wordt overgelegd, gelden de in de bijlage bij die verordening aangegeven heffingen.

VERORDENING (EEG) Nr. 3598/92 VAN DE COMMISSIE

van 14 december 1992

tot vaststelling van de premies die aan de invoerheffingen voor granen, meel en mout worden toegevoegd

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1738/92 ([2]), en met name op artikel 15, lid 6,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1676/85 van de Raad van 11 juni 1985 inzake de waarde van de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast ([3]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2205/90 ([4]), en met name op artikel 3,

Overwegende dat de premies die aan de heffingen voor granen en mout dienen te worden toegevoegd, werden vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1821/92 van de Commissie ([5]) en de verordeningen die deze nadien hebben gewijzigd;

Overwegende dat, ten einde de normale werking van het stelsel van heffingen te verzekeren, het nodig is voor de berekening van deze laatste:

— een uit de spilkoers voortvloeiende omrekeningskoers waarop de in artikel 3, lid 1, laatste alinea, van Verordening (EEG) nr. 1676/85 bedoelde correctiefactor is toegepast, voor de munteenheden welke onderling worden gehandhaafd binnen een contante maximummarge op een bepaald moment van 2,25 %,

— een omrekeningskoers voor de andere munteenheden, die is gebaseerd op het gemiddelde van de koersen van de ecu die in een bepaalde periode zijn bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, serie C, en op welke koers de in het vorige streepje bedoelde correctiefactor is toegepast,

aan te houden; dat deze wisselkoersen de op 11 december 1992 vastgestelde koersen zijn;

Overwegende dat, in verband met de cif-prijzen en de cif-prijzen op termijn van heden, de premies die aan de momenteel geldende heffingen worden toegevoegd, moeten worden gewijzigd volgens de tabellen in de bijlage van deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De premies die aan de vooraf vastgestelde heffingen worden toegevoegd voor de invoer van granen en mout uit derde landen, bedoeld in artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 2727/75, worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 15 december 1992.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 14 december 1992.

Voor de Commissie

Ray MAC SHARRY

Lid van de Commissie

([1]) PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.
([2]) PB nr. L 180 van 1. 7. 1992, blz. 1.
([3]) PB nr. L 164 van 24. 6. 1985, blz. 1.
([4]) PB nr. L 201 van 31. 7. 1990, blz. 9.
([5]) PB nr. L 185 van 4. 7. 1992, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 14 december 1992 tot vaststelling van de premies die aan de invoerheffingen voor granen, meel en mout worden toegevoegd

A. Granen en meel

(in ecu / ton)

GN-code	Lopend 12	1e term. 1	2e term. 2	3e term. 3
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 10	0	0	0	0
1001 10 90	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	0	0
1001 90 99	0	0	0	0
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 10	0	0	0	0
1004 00 90	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	0

B. Mout

(in ecu / ton)

GN-code	Lopend 12	1e term. 1	2e term. 2	3e term. 3	4e term. 4
1107 10 11	0	0	0	0	0
1107 10 19	0	0	0	0	0
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

VERORDENING (EEG) Nr. 3599/92 VAN DE COMMISSIE

van 11 december 1992

betreffende de levering van witte suiker in het kader van de noodmaatregelen ten gunste van de bevolking van Albanië op grond van Verordening (EEG) nr. 3106/92 van de Raad

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3106/92 van de Raad van 26 oktober 1992 betreffende een noodmaatregel voor de levering van landbouwprodukten, met name bestemd voor de bevolking van Albanië ([1]), en met name op artikel 5,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1676/85 van de Raad van 11 juni 1985 inzake de waarde van de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast ([2]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2205/90 ([3]), en met name op artikel 5, lid 3,

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 3106/92 voorziet in een noodmaatregel voor gratis levering van landbouwprodukten voor de bevolking van Albanië; dat de Albanese autoriteiten ook hebben verzocht om levering van witte suiker; dat dit verzoek ook moet worden ingewilligd; dat de levering op grond van artikel 2 van genoemde verordening wordt toegewezen bij openbare inschrijving;

Overwegende dat de voorwaarden voor deelneming aan de inschrijvingen, de regels inzake de toewijzing van de levering, en ook de verplichtingen van de inschrijvers moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat voor de zekerheden die door de handelaren moeten worden gesteld, de bepalingen moeten gelden van Verordening (EEG) nr. 2220/85 van de Commissie van 22 juli 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake de regeling voor het stellen van zekerheden voor landbouwprodukten ([4]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3745/89 ([5]);

Overwegende dat voor de geleverde produkten geen uitvoerrestituties worden toegekend en geen compenserende bedragen worden toegepast;

Overwegende dat moet worden bepaald dat de nodige mededelingen worden gedaan om ervoor te zorgen dat de werkzaamheden zo goed mogelijk kunnen worden gevolgd totdat de produkten worden overgenomen op de plaats van bestemming,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Op grond van Verordening (EEG) nr. 3106/92 worden inschrijvingen gehouden voor de toewijzing, overeenkomstig de in onderhavige verordening genoemde voorwaarden, van de levering van twee partijen van 5 000 ton witte C-suiker.

2. De levering van elk van beide partijen omvat:

a) de beschikbaarstelling van in de Gemeenschap geproduceerde witte C-suiker in de zin van artikel 24, lid 1 bis, zesde alinea, onder c), van Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad ([6]).

De te leveren suiker moet voldoen aan de in bijlage I vastgestelde kwaliteitseisen en kenmerken. Het produkt moet overeenkomstig de bepalingen van dezelfde bijlage worden verpakt en gemerkt;

b) de levering van het produkt franco haven van Dürres op kosten van de opdrachtnemer, uiterlijk op 7 februari 1993. De levering omvat aflevering van het produkt, gelost voor de ingang van het pakhuis.

Bij toepassing van artikel 2, lid 2, laatste alinea, moet de suiker uiterlijk op 14 februari 1993 worden geleverd.

De opdrachtnemers sluiten op hun kosten de nodige verzekeringen tot en met het stadium van levering.

Artikel 2

1. De offertes moeten per telex of telefax worden toegezonden aan het interventiebureau van de Lid-Staat waar de goederen worden verpakt en vóór de verzending worden opgeslagen.

2. De offertes moeten uiterlijk op 7 januari 1993 om 12 uur (plaatselijke tijd te Brussel) volledig zijn ingediend.

Indien op grond van artikel 5, lid 1, de levering niet wordt toegewezen, geldt voor het indienen van offertes een tweede termijn, die verstrijkt op 14 januari 1993 om 12 uur (plaatselijke tijd te Brussel).

([1]) PB nr. L 312 van 29. 10. 1992, blz. 2.
([2]) PB nr. L 164 van 24. 6. 1985, blz. 1.
([3]) PB nr. L 201 van 31. 7. 1990, blz. 9.
([4]) PB nr. L 205 van 3. 8. 1985, blz. 5.
([5]) PB nr. L 364 van 14. 12. 1989, blz. 54.
([6]) PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.

Artikel 3

1. Een offerte is slechts geldig als:

a) zij een duidelijke verwijzing naar deze verordening bevat;

b) de naam, het adres, en met name het telex- en/of telefaxnummer, van een in de Gemeenschap gevestigde inschrijver zijn vermeld;

c) zij betrekking heeft op een volledige partij (nettogewicht);

d) een bedrag, in ecu per ton, voor de complete levering is aangegeven; dit bedrag moet worden opgesplitst in enerzijds een prijs voor de vervaardiging en de verpakking van het produkt en anderzijds een prijs voor de vervoerkosten en kosten (met inbegrip van de verzekering) vanaf het pakhuis van opslag tot het leveringsstadium bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b);

e) in geval van transport over zee, de laadhaven in de Gemeenschap is vermeld;

f) het adres is vermeld van de fabriek waar het produkt wordt verpakt en van de plaats waar het produkt vóór de verzending wordt opgeslagen;

g) zij vergezeld gaat van het bewijs dat de inschrijver, ten gunste van het interventiebureau en overeenkomstig titel III van Verordening (EEG) nr. 2220/85, een inschrijvingszekerheid van 20 ecu per ton heeft gesteld. Dit bewijs wordt geleverd met een document dat is afgegeven door de instantie die de zekerheid verschaft.

2. Offertes die niet voldoen aan de voorwaarden van dit artikel of waarin andere voorwaarden worden vermeld dan die welke in deze verordening zijn vastgesteld, worden niet in aanmerking genomen.

3. Een offerte kan niet worden gewijzigd of ingetrokken.

Artikel 4

De in artikel 2 bedoelde bevoegde instanties verstrekken binnen 24 uur na afloop van de termijn voor het indienen van de offertes per telefax voor elk van beide partijen de volgende gegevens aan de Commissie (telefaxnummer 296 33 05):

a) het aantal binnen de in artikel 2 bedoelde termijn en in overeenstemming met artikel 3 ingediende offertes;

b) per offerte:

— de prijs in ecu voor de complete levering en tevens de overeenkomstig artikel 3, lid 1, onder d), opgesplitste prijs;

— de plaatsen van verpakking en opslag vóór verzending;

— de firmanaam van de in de Gemeenschap gevestigde inschrijver.

Artikel 5

1. Uitgaande van de ontvangen offertes

— wordt de levering toegewezen aan de inschrijver met de laagste offerte; bij gelijke offertes wordt de levering toegewezen door loting;

— wordt eventueel niet tot toewijzing van de levering overgegaan, met name in het geval waarin de offertes hoger zijn dan de normale marktprijzen.

2. Binnen zeven werkdagen na het verstrijken van de termijn voor het indienen van de offertes deelt de Commissie aan elke Lid-Staat mede welke offertes zijn aanvaard en welke leveringen niet zijn toegewezen.

3. Binnen tien werkdagen na het verstrijken van de termijn voor het indienen van de offertes, stelt de in artikel 2, lid 1, bedoelde instantie alle inschrijvers per telex- of telefaxbericht in kennis van het resultaat van hun deelneming aan de inschrijving. De inschrijvers aan wie de levering is toegewezen, worden daarvan door bovenbedoelde instantie onmiddellijk per telex- of telefaxbericht op de hoogte gesteld.

Artikel 6

De in artikel 3, lid 1, onder g), bedoelde inschrijvingszekerheid wordt onverwijld vrijgegeven

— wanneer de offerte niet wordt aanvaard of wanneer de levering niet wordt toegewezen;

— voor zover het de inschrijver betreft aan wie is toegewezen, wanneer deze het bewijs levert dat de in artikel 7 bedoelde leveringszekerheid is gesteld.

Artikel 7

Binnen vijf werkdagen na de mededeling over de toewijzing van de levering doet de inschrijver aan wie de levering is toegewezen (de opdrachtnemer) aan het in artikel 2 bedoelde interventiebureau een bewijs toekomen dat ten gunste van dit bureau en overeenkomstig titel III van Verordening (EEG) nr. 2220/85, een leveringszekerheid van 10 % van het in de offerte vermelde bedrag is gesteld. Dit bewijs wordt geleverd met een document dat is afgegeven door de instantie die de zekerheid verschaft.

Artikel 8

1. De opdrachtnemer dient de aanvraag om betaling van de levering in bij het in artikel 2 bedoelde interventiebureau.

Deze aanvraag moet vergezeld gaan van:

— het uitvoercertificaat bedoeld in artikel 12;

— de uitvoerdeclaraties van de douane;

— de vervoersdocumenten;

— in voorkomend geval, de T 5;

— het origineel van het certificaat van overname dat is opgesteld volgens het model in bijlage II en dat is afgegeven door de begunstigde of zijn vertegenwoordiger (Agro Export, Ministerie van Buitenlandse Handel, Tirana);

— de certificaten die zijn afgegeven na de controles op grond van artikel 9.

Als door de begunstigde geen certificaat wordt afgegeven, wijst de Commissie de instantie aan die het certificaat van het bovengenoemde model mag afgeven.

2. De betaling wordt uitgevoerd voor de bij de overname geconstateerde hoeveelheid produkt (nettogewicht), die in het in artikel 9, lid 2, bedoelde conformiteitscertificaat wordt vermeld.

Artikel 9

1. Het produkt wordt gecontroleerd door het interventiebureau van de Lid-Staat waar de in de inschrijving van de opdrachtnemer aangewezen plaats is gelegen waar het produkt vóór verzending wordt verpakt en opgeslagen. Deze controle heeft betrekking op de hoeveelheid, de kwaliteit, de verpakking en de merking van de geleverde produkten. De instantie levert, na uitvoering van de controle, een conformiteitscertificaat af.

2. Een controle-instantie of -maatschappij die door het in lid 1 bedoelde interventiebureau in overleg met de opdrachtnemer wordt aangewezen, gaat in het land van bestemming na of de levering inzake hoeveelheid, kwaliteit, verpakking en merking aan de gestelde eisen voldoet. Na deze controle wordt een conformiteitscertificaat afgeleverd en rechtstreeks medegedeeld aan het interventiebureau.

3. Ten behoeve van de Commissie nemen de controle-instanties of -maatschappijen vóór inlading in de Gemeenschap en ter bestemming afzonderlijke representatieve monsters en bewaren deze.

4. De kosten van deze controles en monsternemingen zijn voor rekening van de opdrachtgever.

Artikel 10

1. De primaire eis, in de zin van artikel 20 van Verordening (EEG) nr. 2220/85, voor het vrijgeven van de leveringszekerheid is levering overeenkomstig de vastgestelde voorwaarden.

De geleverde hoeveelheid wordt als voldoende beschouwd als het bij de overname door de begunstigde geconstateerde nettogewicht niet meer dan 1 % kleiner is dan de gegunde hoeveelheid.

2. Het bewijs dat de verplichtingen inzake de levering zijn nagekomen wordt geleverd door bij de betrokken instantie de in artikel 8 bedoelde documenten in te dienen.

3. In geval van bijzondere moeilijkheden bij de overname neemt de Commissie passende maatregelen.

Artikel 11

1. Behalve in geval van overmacht is de opdrachtnemer tot het voorgeschreven leveringsstadium aansprakelijk voor alle risico's in verband met het produkt, met name verlies of kwaliteitsverlies.

2. In geval van overmacht wordt de opdrachtnemer geheel of gedeeltelijk van zijn verplichtingen ontslagen. In dat geval neemt de bevoegde met de betaling belaste instantie, na raadpleging van de Commissie, de nodige maatregelen.

Artikel 12

Ongeacht artikel 3, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2630/81 van de Commissie [1] moet op de certificaataanvraag en het uitvoercertificaat voor C-suiker in vak 20 (bijzondere vermeldingen) de volgende vermelding worden aangebracht: „Spoedhulp — Verordening (EEG) nr. 3599/92. De uitvoerrestituties en de monetaire compenserende bedragen zijn niet van toepassing.".

Artikel 13

Als omrekeningskoersen voor de offertes en de te stellen inschrijvings- en leveringszekerheid moeten de landbouwomrekeningskoersen worden gebruikt die gelden op de dag waarop de termijn voor het indienen van de offertes verstrijkt.

Artikel 14

1. De Lid-Staten verstrekken de Commissie alle gegevens over het verloop van de leveringen en met name over de resultaten van de in artikel 9 bedoelde controles, de werkelijke leveringstermijnen en eventuele incidenten bij de leveringen.

2. De Commissie verstrekt de bevoegde instanties van de Lid-Staten tijdig alle informatie die nodig is voor een goed verloop van de leveringen.

Artikel 15

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

[1] PB nr. L 258 van 11. 9. 1981, blz. 16.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 11 december 1992.

Voor de Commissie

Ray MAC SHARRY

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

1. **Kenmerken en kwaliteit van het produkt** : witte suiker van standaardkwaliteit, categorie 2 (zie Verordening (EEG) nr. 793/72 van de Raad — PB nr. L 94 van 21. 4. 1972, blz. 1), die voldoet aan de in artikel 3, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2103/77 van de Commissie (PB nr. L 246 van 27. 9. 1977, blz. 12) gestelde eisen.

   De categorie van de suiker wordt bepaald volgens de regeling die in artikel 18, lid 2, onder a), tweede streepje, van Verordening (EEG) nr. 2103/77 is vastgesteld.

2. **Verpakking en merking** : nieuwe jutezakken met een binnenzak van polyethyleen die ten minste 0,05 mm dik is, waarbij jute en polyethyleen samen ten minste 420 g dienen te wegen, en met een nettoinhoud van 50 kg.

   Merking : de Europese vlag (zie PB nr. C 114 van 29. 4. 1991, blz. 1, bijlagen I en II).

3. Met het oog op eventueel opnieuw opzakken, dient de opdrachtnemer 2 % lege zakken van dezelfde kwaliteit als die waarin het produkt is verpakt en met hetzelfde merkteken en dezelfde vermelding, gevolgd door een hoofdletter R, extra te leveren.

BIJLAGE II

OVERNAMECERTIFICAAT

Ondergetekende :

.....

(naam, voornaam, firmanaam)

handelend namens .....

voor rekening van .....
verklaart dat de hieronder genoemde produkten, die zijn geleverd overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3599/92 van de Commissie, in ontvangst zijn genomen :

— Plaats en datum van overname : .....

.....

— Aard van het produkt : .....

.....

— Overgenomen hoeveelheid in ton (nettogewicht) : .....

.....

— Verpakking : .....

.....

.....

.....

.....

Opmerkingen :

.....

.....

.....

.....

.....

Handtekening : .....

Datum : .....

VERORDENING (EEG) Nr. 3600/92 VAN DE COMMISSIE

van 11 december 1992

houdende bepalingen voor de uitvoering van de eerste fase van het werkprogramma als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen [1], en met name op artikel 8, lid 2,

Overwegende dat de Commissie met een werkprogramma gaat beginnen om geleidelijk de werkzame stoffen te onderzoeken die twee jaar na de datum van kennisgeving van Richtlijn 91/414/EEG op de markt zijn;

Overwegende dat er, gezien het zeer grote aantal werkzame stoffen die op die datum op de markt waren, een selectie is gemaakt waarbij op evenwichtige wijze rekening is gehouden met aspecten als volksgezondheid en/of milieu, de kans dat in behandelde produkten residuen achterblijven, het aantal voor de landbouw dienende preparaten met die werkzame stoffen, in het oog springende leemten in de gegevens of, daarentegen, juist de beschikbaarheid van een volledig en bijgewerkt gegevenspakket, overeenkomst in chemische of biologische eigenschappen;

Overwegende dat de betrekkingen tussen producenten, Lid-Staten en Commissie, alsmede de verplichtingen van elk dezer partijen wat de uitvoering van het programma betreft, dienen te worden omschreven;

Overwegende dat een kennisgevingsprocedure dient te worden vastgesteld in het kader waarvan de betrokken producenten de Commissie ervan in kennis kunnen stellen dat zij een werkzame stof in bijlage I bij de richtlijn opgenomen wensen te zien en dat zij de verbintenis aangaan de gegevens te verstrekken die nodig zijn om toereikend te kunnen evalueren of die werkzame stof aan de in artikel 5 van Richtlijn 91/414/EEG vervatte criteria voor opneming in bijlage I voldoet en om dienaangaande tot deugdelijke besluiten te komen;

Overwegende dat voor de voor de kennisgevers geldende verplichtingen inzake de gegevensverstrekkingen preciseringen dienen te worden gegeven met betrekking tot de vorm en de termijn van die verstrekkingen alsook met betrekking tot de autoriteiten waaraan de gegevens moeten worden verstrekt; dat dient te worden bepaald welke administratieve maatregelen worden genomen indien aan deze verplichtingen niet wordt voldaan;

Overwegende dat bij deze evaluatie eveneens rekening dient te worden gehouden met de door andere betrokken partijen tijdig ingediende technische of wetenschappelijke gegevens betreffende potentieel gevaarlijke uitwerkingen van een werkzame stof of residuen daarvan;

Overwegende dat de evaluatiewerkzaamheden over de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten dienen te worden verdeeld; dat voor elke werkzame stof een als rapporteur optredende Lid-Staat dient te worden aangewezen die de verstrekte gegevens in nauw overleg met deskundigen uit andere Lid-Staten bestudeert en evalueert, de Commissie de resultaten van de beoordeling mededeelt en haar een aanbeveling voor het met betrekking tot de betrokken werkzame stof te nemen besluit voorlegt;

Overwegende dat de bij deze verordening vastgestelde procedures de in het kader van andere communautaire wetgeving te volgen procedures onverlet laat;

Overwegende dat, ten einde dubbel werk, vooral bij experimenten met gewervelde dieren, te voorkomen, in specifieke bepalingen dient te worden voorzien om de producenten ertoe aan te zetten collectieve dossiers in te dienen;

Overwegende dat de bij deze verordening vastgestelde procedures niet de mogelijkheid dienen te beletten om op grond van Richtlijn 79/117/EEG van de Raad [2], laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/188/EEG van de Commissie [3], een onderzoek te openen of een verbod uit te vaardigen wanneer de Commissie de beschikking krijgt over informatie waaruit blijkt dat de bij Richtlijn 79/117/EEG vastgestelde criteria voor uitvaardiging van verbodsbepalingen zijn vervuld; dat zulke informatie, wat atrazin en quintozeen betreft, ten tijde van de vaststelling van deze verordening nog aan nader onderzoek is onderworpen;

Overwegende dat om ervoor te zorgen dat vanaf de datum van uitvoering van Richtlijn 91/414/EEG metterdaad met de evaluatie van werkzame stoffen kan worden begonnen, er thans procedurele en administratieve maatregelen dienen te worden genomen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Permanent Planteziektenkundig Comité,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Bij deze verordening worden nadere bepalingen vastgesteld voor de uitvoering van de eerste fase van het werkprogramma als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG. In de eerste fase worden de in bijlage I bij onderhavige verordening vermelde stoffen met het oog op

[1] PB nr. L 230 van 9. 8. 1991, blz. 1; gerectificeerd in PB nr. L 170 van 25. 6. 1992, blz. 40.

[2] PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz. 36.

[3] PB nr. L 92 van 13. 4. 1991, blz. 42.

de eventuele opneming daarvan in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG, hierna „richtlijn" te noemen, geëvalueerd. Het bepaalde in artikel 6, leden 2 en 3 en lid 4, tweede alinea, van de richtlijn geldt niet voor in bijlage I bij deze verordening vermelde stoffen zolang voor die stoffen de bij deze verordening vastgestelde procedures niet zijn afgewikkeld.

2. Deze verordening geldt onverminderd:

a) herzieningen door de Lid-Staten, in het bijzonder bij verlenging van de geldigheidsduur van toelatingen overeenkomstig het bepaalde in artikel 4, lid 4, van de richtlijn;

b) herzieningen door de Commissie op grond van het bepaalde in artikel 5, lid 5, van de richtlijn;

c) beoordelingen op grond van Richtlijn 79/117/EEG.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van deze verordening gelden de in artikel 2 van de richtlijn vastgestelde definities van de begrippen „gewasbeschermingsmiddelen", „stoffen", „werkzame stoffen", „preparaten" en „toelating van een gewasbeschermingsmiddel".

2. Voor de toepassing van deze verordening gelden voorts de volgende definities:

a) onder „producenten" wordt verstaan:

— voor in de Gemeenschap geproduceerde werkzame stoffen, de fabrikant of een in de Gemeenschap gevestigde persoon die door de fabrikant als zijn alleenvertegenwoordiger is aangewezen;

— voor niet in de Gemeenschap geproduceerde werkzame stoffen, de in de Gemeenschap gevestigde persoon die door de fabrikant als zijn alleenvertegenwoordiger is aangewezen of, wanneer die aanwijzing niet is geschied, de importeur(s), in de Gemeenschap, van de werkzame stof zelf of van die stof in een preparaat;

b) onder „Comité" wordt verstaan, het in artikel 19 van de richtlijn bedoelde Permanent Planteziektenkundig Comité.

Artikel 3

De Lid-Staten wijzen een autoriteit aan voor de coördinatie van de samenwerking, overeenkomstig deze verordening, met producenten, met andere Lid-Staten en met de Commissie, en, in het algemeen, voor de uitvoering van het in artikel 8, lid 2, bedoelde werkprogramma. Zij stellen de Commissie van de naam van de aangewezen autoriteit in kennis.

Artikel 4

1. Producenten die een in bijlage I bij deze verordening genoemde werkzame stof, of zouten, esters of aminen daarvan, in bijlage I bij de richtlijn wensen te zien opgenomen, geven de Commissie daarvan kennis binnen zes maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

Onverminderd het bepaalde in de eerste alinea rust op producenten van een in bijlage I genoemde werkzame stof, wanneer zij die stof niet langer in bijlage I bij de richtlijn opgenomen wensen te zien, de verplichting om de Commissie daarvan binnen dezelfde termijn mededeling te doen.

2. De kennisgeving geschiedt op een formulier volgens het in bijlage II bij deze verordening opgenomen model, dat ingevuld en met vermelding van de in punt 5 van het model opgenomen verbintenis aan de Commissie, Directoraat-generaal VI, Wetstraat 200, B-1049 Brussel wordt toegezonden.

3. Producenten die de in lid 1 bedoelde kennisgeving van een bepaalde werkzame stof niet op tijd hebben ingediend, hebben de mogelijkheid om aan het in artikel 1 bedoelde programma deel te nemen doch slechts collectief met andere kennisgevers van die werkzame stof of om, in het in lid 4 genoemde geval, de Lid-Staat die een kennisgeving heeft verricht, bij te staan, waartoe de instemming van de oorspronkelijke kennisgevers moet zijn verkregen.

4. Wanneer, voor een bepaalde werkzame stof, van geen enkele producent een kennisgeving overeenkomstig lid 2 is ontvangen, deelt de Commissie dit via het Comité aan de Lid-Staten mede. De Lid-Staten dienen met gebruikmaking van een formulier volgens het in bijlage II bij deze verordening opgenomen model te kennen te geven dat zij de werkzame stof in bijlage I bij de richtlijn wensen te zien opgenomen. De kennisgeving dient zo snel mogelijk, en uiterlijk zes maanden na de datum waarop de Lid-Staten daarvan door de Commissie in kennis zijn gesteld, aan haar te worden toegezonden. De Lid-Staten die de kennisgeving hebben gedaan, dienen de verplichtingen van de producenten na te komen, zoals deze in de artikelen 5 tot en met 8 zijn vastgelegd.

5. Wanneer na afwikkeling van bovenstaande procedure producenten noch Lid-Staten de wens tot opneming van een bepaalde werkzame stof in bijlage I bij de richtlijn hebben laten blijken, kan overeenkomstig artikel 8, lid 2, laatste alinea, van de richtlijn tot niet-opneming van die werkzame stof worden besloten.

Artikel 5

1. De Commissie onderzoekt met het Comité de in artikel 4, leden 2 en 4, bedoelde kennisgevingen.

2. Na het in lid 1 bedoelde onderzoek wordt, volgens de procedure van artikel 19 van de richtlijn, bij verordening:

a) de lijst vastgesteld van de werkzame stoffen die met het oog op eventuele opneming ervan in bijlage I bij de richtlijn voor beoordeling zijn aangewezen;

b) voor elke werkzame stof die in de onder a) bedoelde lijst is opgenomen, de als rapporteur optredende Lid-Staat aangewezen.

3. Sommige stoffen met een gelijkaardige structuur of met gelijkaardige chemische eigenschappen kunnen in de in lid 2, onder a), bedoelde lijst worden gegroepeerd; indien een werkzame stof is gemeld die verschillende samenstellingen kent, hetgeen tot verschillende toxicologische eigenschappen of tot verschillende milieu-effecten kan leiden, kunnen deze samenstellingen elk afzonderlijk in de lijst worden opgenomen.

4. In de in lid 2 bedoelde verordening worden voor elke voor beoordeling aanvaarde stof de volgende gegevens vermeld:

— de naam van elke producent die overeenkomstig artikel 2, lid 1, een kennisgeving heeft ingediend of, in voorkomend geval, de Lid-Staten die dat overeenkomstig artikel 4, lid 4, hebben gedaan;

— de als rapporteur aangewezen Lid-Staat;

— de termijn voor het indienen van de in artikel 6 bedoelde dossiers bij de als rapporteur optredende Lid-Staat, in het algemeen twaalf maanden voor de samenstelling van de documenten, en de termijn voor het indienen, door belanghebbenden, van technische of wetenschappelijke gegevens betreffende de potentieel gevaarlijke uitwerkingen van de stof of van de residuen daarvan voor de gezondheid van mens en/of dier, en/of voor het milieu.

5. Wanneer er bij de in de artikelen 6, 7 en 8 van deze verordening bedoelde reëvaluatie een onevenwicht blijkt te bestaan in taken die aan de als rapporteur optredende Lid-Staten zijn toegekend, kan volgens de procedure van artikel 19 van de richtlijn worden besloten voor een bepaalde stof een andere Lid-Staat als rapporteur aan te wijzen.

Artikel 6

1. De kennisgevers als bedoeld in de in artikel 5 bedoelde verordening zenden binnen de in dat artikel, lid 4, derde streepje, bedoelde termijn individueel of collectief de volgende documenten aan de daartoe aangewezen autoriteit van de voor de betrokken werkzame stof als rapporteur optredende Lid-Staat:

a) de samenvatting van het dossier als bedoeld in lid 2 van het onderhavige artikel

en

b) het volledige dossier als bedoeld in lid 3 van het onderhavige artikel.

Zij zenden deze documenten ook toe aan de in artikel 7, lid 2, bedoelde deskundigen en, desgevraagd, aan de in artikel 3 bedoelde bevoegde autoriteit van elk van de Lid-Staten.

Wanneer in de in artikel 5, lid 4, bedoelde verordening verscheidene kennisgevingen worden vermeld, ondernemen de betrokken kennisgevers alle redelijke stappen om de in de eerste alinea bedoelde dossiers collectief in te dienen. Wanneer het dossier niet door alle betrokken kennisgevers gezamenlijk wordt ingediend, wordt in dat dossier melding gemaakt van de gedane inspanningen en van de redenen waarom bepaalde producenten niet hebben meegewerkt.

2. De samenvatting van het dossier omvat:

a) een kopie van de kennisgeving; wanneer verscheidene producenten een gezamenlijke aanvraag hebben ingediend, een kopie van de kennisgevingen die overeenkomstig artikel 4 zijn gedaan en de naam van de persoon die door de betrokken producenten als verantwoordelijke voor het gezamenlijke dossier en voor de afhandeling ervan overeenkomstig het bepaalde in deze verordening is aangewezen;

b) de aanbevolen voorwaarden waaronder de werkzame stof kan worden gebruikt in verband met de opneming ervan in bijlage I bij de richtlijn;

c) voor elk van de in bijlage II bij de richtlijn genoemde punten: de beschikbare samenvattingen en uitslagen van de proeven, de naam van de persoon die of van het instituut dat de proeven heeft uitgevoerd; dezelfde gegevens voor elk van de in bijlage III bij de richtlijn genoemde punten die voor de beoordeling van de in artikel 5 van de richtlijn genoemde criteria relevant zijn, en voor een of meer preparaten die representatief zijn voor de onder b) bedoelde omstandigheden waaronder het produkt kan worden gebruikt;

d) wanneer voor bepaalde, onder c), bedoelde punten geen informatie beschikbaar is:

— of wel, overeenkomstig de inleiding van de bijlagen II en III van de richtlijn, de wetenschappelijke of technische redenen waarom de informatie voor toetsing van de werkzame stof aan de in artikel 5 van de richtlijn genoemde criteria niet noodzakelijk is;

— of wel een verbintenis van de producent, respectievelijk producenten door wie het dossier wordt ingediend, om de ontbrekende informatie op een later tijdstip te zenden; daarbij worden ingediend een gedetailleerd tijdschema en documenten waaruit blijkt dat aan de verbintenis kan worden voldaan.

3. Het volledige dossier omvat de officiële rapporten en de volledige onderzoekverslagen met betrekking tot alle in lid 2, onder c), bedoelde informatie.

4. Wanneer voor een bepaalde werkzame stof de in lid 1 bedoelde dossiers niet binnen de in artikel 5, lid 4, vastgestelde termijn zijn ingediend of wanneer de ingediende dossiers duidelijk niet aan de in de leden 2 en 3 vervatte eisen voldoen, deelt de als rapporteur optredende Lid-Staat dit, onder opgave van de door de kennisgevers aangevoerde redenen aan de Commissie mede.

5. Op grond van het verslag van de in lid 4 bedoelde, als rapporteur optredende Lid-Staat dient de Commissie overeenkomstig het bepaalde in artikel 8, lid 2, laatste alinea, van de richtlijn bij het Comité een ontwerp-besluit in om de werkzame stof niet in bijlage I van de richtlijn op te nemen, tenzij:

— voor de indiening van een dossier dat aan de in de leden 2 en 3 vastgestelde eisen voldoet, een nieuwe termijn is vastgesteld en dit slechts gebeurt wanneer wordt aangetoond dat de vertraging het gevolg is van pogingen om collectieve dossiers in te dienen, of van overmacht;

— een Lid-Staat de Commissie de wens te kennen geeft de betrokken werkzame stof in bijlage I bij de richtlijn opgenomen te zien en daarbij verklaart bereid te zijn de in lid 1 bedoelde dossiers samen te stellen en de in de artikelen 7 en 8 vermelde verplichtingen van kennisgever na te komen.

Artikel 7

1. Voor elke werkzame stof waarvoor een Lid-Staat als rapporteur is aangewezen:

a) onderzoekt die Lid-Staat de in artikel 6, leden 2 en 3, bedoelde dossiers in de volgorde waarin deze van de betrokken kennisgever, respectievelijk kennisgevers zijn ontvangen, evenals de in artikel 5, lid 4, derde streepje, bedoelde en alle andere beschikbare gegevens; van een werkzame stof waarvoor verscheidene dossiers worden ingediend, wordt de rang in de volgorde van het onderzoek aan de hand van het laatst ingediende dossier bepaald;

b) draagt die Lid-Staat ervoor zorg dat onmiddellijk na de beëindiging van het onderzoek van het dossier de kennisgevers de bijgewerkte samenvatting van het dossier aan de overige Lid-Staten en aan de Commissie toezenden;

c) zendt die Lid-Staat aan de Commissie zo snel mogelijk, en uiterlijk twaalf maanden na de datum waarop hij het in artikel 6, leden 2 en 3, bedoelde dossier heeft ontvangen, een evaluatieverslag van het dossier, waarbij een aanbeveling gaat om:

— de werkzame stof in bijlage I bij de richtlijn op te nemen, met vermelding van de voorwaarden voor de opneming ervan,

— de werkzame stof uit de markt te nemen,

— de werkzame stof tijdelijk uit de markt te nemen, met de mogelijkheid om opnieuw te onderzoeken of de werkzame stof in bijlage I kan worden opgenomen wanneer de uitslagen van de in het verslag gevraagde bijkomende proeven of de in het verslag gevraagde bijkomende gegevens zijn overgelegd

of

— elke beslissing hieromtrent uit te stellen totdat de uitslagen van de in het verslag gevraagde bijkomende proeven of de in het verslag gevraagde gegevens zijn ontvangen.

2. Zodra met het in lid 1, onder a), bedoelde onderzoek wordt begonnen, kan de als rapporteur optredende Lid-Staat de kennisgevers vragen het dossier te verbeteren of aan te vullen. Bovendien dient de als rapporteur optredende Lid-Staat tijdens het onderzoek, voor het volledige dossier of voor bepaalde delen ervan, deskundigen uit andere Lid-Staten te raadplegen, welke door de betrokken Lid-Staten voorgedragen deskundigen door de Commissie dienen te zijn aanvaard.

3. Wanneer de Commissie de samenvatting van het dossier en het in lid 1 bedoelde verslag heeft ontvangen, doet zij het dossier en het verslag voor verder onderzoek aan het Permanent Planteziektenkundig Comité toekomen.

Wanneer dat onderzoek is afgesloten, legt de Commissie, onverminderd eventuele voorstellen harerzijds tot wijziging van de bijlage bij Richtlijn 79/117/EEG, krachtens het bepaalde in artikel 8, lid 2, vierde alinea, van de richtlijn aan het Comité of wel een ontwerp-besluit voor ten einde de werkzame stof in bijlage I bij de richtlijn op te nemen, met eventueel de voorwaarden waaronder de stof wordt opgenomen, of wel een ontwerp-besluit om de werkzame stof daarin niet op te nemen.

4. Wanneer evenwel op grond van het in lid 3 bedoelde onderzoek de overlegging van uitslagen van bepaalde bijkomende proeven of van bijkomende gegevens wordt verlangd, bepaalt de Commissie:

— de termijn voor indiening van de betrokken uitslagen, respectievelijk gegevens bij de als rapporteur optredende Lid-Staat en bij de overeenkomstig lid 2 aangewezen deskundigen;

— de termijn voor toezending, aan de als rapporteur optredende Lid-Staat en aan de Commissie, van de door de kennisgevers na te komen verbintenis om de gevraagde uitslagen, respectievelijk gegevens binnen de in het eerste streepje bedoelde termijn mede te delen.

5. De Commissie legt het Comité een ontwerp-besluit voor om een produkt overeenkomstig het bepaalde in artikel 8, lid 2, laatste alinea, van de richtlijn niet in bijlage I op te nemen wanneer:

— de betrokken kennisgevers hun verbintenis om de gevraagde uitslagen binnen de in lid 4, tweede streepje, bedoelde termijn in te dienen, niet hebben overgelegd;

— de als rapporteur optredende Lid-Staat de Commissie ervan in kennis heeft gesteld dat de in lid 4, eerste streepje, bedoelde uitslagen niet binnen de vastgestelde termijn zijn ingediend.

Artikel 8

1. Na ontvangst van de uitslagen van de bijkomende proeven, respectievelijk na ontvangst van de bijkomende gegevens dient de als rapporteur optredende Lid-Staat:

a) deze te onderzoeken samen met de resultaten van het voor de betrokken stof reeds ingediende dossier;

b) ervoor zorg te dragen dat het résumé van de bijkomende proeven en de uitslagen van deze proeven, respectievelijk de bijkomende gegevens onverwijld na dat onderzoek door de kennisgever aan de overige Lid-Staten en aan de Commissie worden gezonden;

c) de Commissie zo snel mogelijk, en uiterlijk binnen negen maanden nadat de uitslagen of de gegevens zijn ontvangen, het verslag met zijn evaluatie van het hele dossier toe te zenden, waarbij een aanbeveling wordt gevoegd om :

— de werkzame stof in bijlage I van de richtlijn op te nemen, met vermelding van de aan opneming verbonden voorwaarden,

— wanneer de stof reeds in bijlage I is opgenomen, de voorwaarden voor opneming te handhaven of te wijzigen,

— de werkzame stof uit de markt te nemen,

— de werkzame stof voorlopig uit de markt te nemen met de mogelijkheid om deze later alsnog in bijlage I op te nemen nadat de uitslagen van bepaalde bijkomende proeven, respectievelijk bepaalde bijkomende gegevens zijn ontvangen ter opheldering van punten die bij de overeenkomstig artikel 7, lid 4, verstrekte uitslagen van bijkomende proeven, respectievelijk bijkomende gegevens nog open waren gebleven,

of

— wanneer de uitslagen van de bijkomende proeven, respectievelijk de bijkomende gegevens geen definitieve gevolgtrekkingen toelaten, geen beslissing te nemen totdat ter opheldering van punten die bij de overeenkomstig artikel 7, lid 4, verstrekte uitslagen van bijkomende proeven nog open waren gebleven, de uitslagen van bepaalde nog andere bijkomende proeven zijn ontvangen.

2. Voor de in lid 1, onder a), bedoelde onderzoeken geldt de procedure van artikel 7, lid 2.

3. Na ontvangst van het in lid 1 bedoelde résumé en verslag zendt de Commissie deze aan het Comité ter bespreking in het licht van het overeenkomstig artikel 7, lid 3, eerste alinea, reeds uitgevoerde onderzoek.

Wanneer deze bespreking is afgerond, legt de Commissie, onverminderd eventuele voorstellen harerzijds tot wijziging van de bijlage bij Richtlijn 79/117/EEG, krachtens het bepaalde bij artikel 8, lid 2, vierde alinea, van de richtlijn bij het Comité of wel een ontwerp-besluit voor om de betrokken werkzame stof in bijlage I bij de richtlijn op te nemen, met eventueel de voorwaarden waaronder die stof wordt opgenomen, of wel een ontwerp-besluit om de werkzame stof daarin niet op te nemen. Wanneer de werkzame stof reeds in genoemde bijlage is opgenomen, kan het ontwerp-besluit in de aan de opneming verbonden voorwaarden wijziging brengen.

4. Wanneer na de in artikel 8, lid 3, eerste alinea, bedoelde bespreking in het Comité blijkt dat uitslagen van nog andere bijkomende proeven vereist zijn, geldt het bepaalde in artikel 7, leden 4 en 5, en in artikel 8, lid 1. In dergelijke gevallen deelt de Commissie de kennisgevers uitvoerig haar redenen mede om bijkomende proeven te verlangen.

Artikel 9

Indien de Commissie voor een in bijlage I genoemde stof een voorstel indient voor een algeheel verbod op grond van Richtlijn 79/117/EEG, worden de in deze verordening vermelde termijnen opgeschort totdat over het voorstel is besloten. Indien de Raad tot een algeheel verbod van de stof in de bijlage bij Richtlijn 79/117/EEG besluit, wordt de procedure waarin deze verordening voorziet, beëindigd.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 11 december 1992.

Voor de Commissie

Ray MAC SHARRY

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

LIJST VAN STOFFEN WAAROP DE EERSTE FASE VAN HET IN ARTIKEL 8, LID 2, LAATSTE ALINEA, VAN RICHTLIJN 91/414/EEG BEDOELDE WERKPROGRAMMA BETREKKING HEEFT

Benaming

1. Acefaat
2. Methamidofos
3. Aldicarb
4. Amitraz
5. Azinfos-ethyl
6. Azinfos-methyl
7. Carbendazim
8. Benomyl
9. Thiofanaat-methyl
10. Chloorpyrifos
11. Chloorpyrifos-methyl
12. Cyfluthrin
13. Beta-cyfluthrin
14. Cyhalothrin
15. Lambda-cyhalothrin
16. Cypermethrin
17. Alfy-cypermethrin
18. DNOC
19. Deltamethrin
20. Dinoterb
21. Endosulfan
22. Fenthion
23. Fenvaleraat
24. Esfenvaleraat
25. Lindaan
26. Parathion
27. Parathion-methyl
28. Permethrin

---

29. Benalaxyl
30. Metalaxyl
31. Chloorthalonil
32. Dinocap
33. Fenarimol
34. Fentin-acetaat
35. Fentin-hydroxide
36. Flusilazool
37. Imazalil
38. Mancozeb
39. Maneb
40. Zineb
41. Metiram
42. Propineb
43. Thiram
44. Ferbam
45. Ziram
46. Propiconazool
47. Pyrazofos
48. Quintozeen
49. Thiabendazool
50. Vinchlozolin
51. Procymidon
52. Iprodion
53. Chlozolinaat

---

54. Chloorprofam
55. Profam
56. Daminozide
57. Maleïnehydrazide
58. Tecnazeen

---

59. Alachloor
60. Amitrool (aminotriazool)
61. Atrazin
62. Simazin
63. Bentazon
64. Chloortoluron
65. 2,4-D
66. 2,4-DB
67. Ethofumesaat
68. Fluroxypyr
69. Glysofaat
70. Ioxynil
71. Bromoxynil
72. Isoproturon
73. MCPA
74. MCPB
75. Mecoprop
76. Mecoprop-P
77. Metsulfuron-methyl
78. Thifensulfuron
79. Triasulfuron
80. Molinaat
81. Monolinuron
82. Linuron
83. Paraquat
84. Diquat
85. Pendimethalin
86. Desmedifam
87. Fenmedifam
88. Propyzamide
89. Pyridaat
90. Warfarin

BIJLAGE II

MODEL

Kennisgeving van een werkzame stof overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3600/92

1. *Gegevens over de kennisgever*

1.1. Fabrikant van de werkzame stof (naam, adres, met vermelding plaats fabriek)

2.2. Onderneming die de kennisgeving doet (naam, adres, enz.) (indien verschillend van 1.1)

1.2.a. Handelend als:

— door de fabrikant aangewezen alleenvertegenwoordiger

— niet door de fabrikant als alleenvertegenwoordiger aangewezen importeur

1.3. Naam van de (natuurlijke) persoon die verantwoordelijk is voor de kennisgeving en voor het nakomen van de verplichtingen uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 3600/92

1.3.1. Correspondentieadres

1.3.2. a) Telefoon

b) Telex

c) Telefax

1.3.3. a) Contactpersoon

b) Anders

2. *Identificatiegegevens*

2.1. Voorgestelde standaardnaam of ISO-naam en synoniemen, met opgave, waar nodig, van door de fabrikant geproduceerde zouten of esters

2.2. Chemische naam (IUPAC-nomenclatuur)

2.3. Door de fabrikant bij de ontwikkeling gebruikte codeaanduiding(en):

2.4. CAS-, CIPAC- en EEG-nummer (indien vastgesteld)

2.5. Empirische formule of structuurformule, moleculaire massa

2.6. Specificatie van de zuiverheid van de werkzame stof in g/kg of g/l

2.7. Aard van de isomeren, onzuiverheden en additieven (b.v. stabilisatoren), samen met de structuurformule en de minimum- en maximumgehalten, uitgedrukt in g/kg of g/l

3. *Bij opneming in bijlage I te vermelden en door de kennisgever met documenten te staven gegevens over het gebruik*

3.1. Toepassingsgebied, b.v. fungicide, herbicide, insecticide, afweermiddel, groeiregulador

3.2. Beoogd gebruik, b.v. veld, kas, levensmiddelen- of diervoederopslag, moestuin

3.3. Eventuele sanitaire, landbouwtechnische, fytosanitaire of milieutechnische voorwaarden waaronder de werkzame stof al dan niet mag worden gebruikt

3.4. Te bestrijden schadelijke organismen of te beschermen of behandelen gewassen of produkten

4. *Aan de kennisgever bekende gegevens over toegelaten gebruik*

4.1. Landen waar de stof is geregistreerd (EEG)

4.1. Landen waar de stof is geregistreerd (buiten de EEG)

4.3. Geregistreerd gebruik in de EEG, met vermelding van alle relevante voorwaarden

4.4. Naam van de formulering, type (GIFAP/FAO-code) en gehalte aan werkzame stof (in g/kg of g/l)

5. *Verbintenis om een dossier in te dienen*

De kennisgever verklaart dat de bovenstaande gegevens naar waarheid zijn verstrekt. Hij verbindt zich ertoe de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat die als rapporteur is aangewezen, de in artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 3600/92 bedoelde dossiers toe te zenden binnen twaalf maanden na de datum waarop de Commissie het in artikel 5, lid 4, van evengenoemde verordening bedoelde besluit heeft vastgesteld. Wanneer in dat besluit voor de betrokken werkzame stof verscheidene kennisgevers worden genoemd, zal de kennisgever alles doen wat redelijkerwijze mogelijk is om samen met de overige kennisgevers één enkel dossier in te dienen.

Handtekening (van de persoon die bevoegd is om namens de in punt 1.1 vermelde onderneming op te treden)

VERORDENING (EEG) Nr. 3601/92 VAN DE COMMISSIE

van 14 december 1992

houdende bepalingen ter uitvoering van de specifieke maatregelen voor de sector tafelolijven

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1332/92 van de Raad van 18 mei 1992 tot instelling van specifieke maatregelen voor de sector tafelolijven [1], en met name op artikel 5,

Overwegende dat krachtens Verordening (EEG) nr. 1332/92 een financiële bijdrage van de Gemeenschap wordt verleend voor maatregelen ter bevordering van het verbruik van tafelolijven in de Gemeenschap;

Overwegende dat de voornaamste maatregelen waarvoor financiële steun van de Gemeenschap kan worden verleend, nader dienen te worden omschreven;

Overwegende dat de voor te stellen maatregelen moeten zijn gebaseerd op een samenhangende strategie, en garanties moeten bieden dat de doelstellingen op middellange termijn zullen worden bereikt en dat het communautaire belang ermee wordt gediend; dat eraan moet worden deelgenomen door de voornaamste belanghebbenden uit de sectoren; dat zij in een geharmoniseerde vorm moeten worden voorgesteld, waarbij alle nodige gegevens voor de beoordeling ervan dienen te worden verstrekt;

Overwegende dat, om te bevorderen dat de belanghebbenden met elkaar overleggen en hun initiatieven bundelen, moet worden voorzien in de verspreiding van de voorontwerpen; dat het dienstig is te bepalen dat voor deze verspreiding wordt gezorgd door door de Lid-Staten aangewezen instanties;

Overwegende dat dient te worden bepaald op welke wijze de door de Lid-Staten gemachtigde instanties en de Commissie samenwerken bij de beoordeling en de selectie van de ingediende projecten;

Overwegende dat de verschillende bepalingen betreffende de uitvoering van verbintenissen zullen worden vastgelegd in contracten tussen de betrokkenen en de bevoegde nationale instanties, die zullen worden opgesteld aan de hand van door de Commissie beschikbaar gestelde modelcontracten;

Overwegende dat de controle op de uitvoering van de maatregelen door de Lid-Staten moet worden uitgeoefend en dat de Commissie op de hoogte moet worden gehouden van de resultaten van de toepassing van deze verordening;

Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 1332/92 ook is bepaald dat de Gemeenschap financiële steun verleent voor de vorming van werkkapitaal om het aanbod te reguleren;

Overwegende dat, met het oog op een deugdelijk beheer van de betrokken steunregeling, moet worden bepaald welke gegevens betreffende het werkkapitaal en de economische activiteit van de aanvrager aan de bevoegde instantie moeten worden verstrekt en welke verificaties door de nationale overheid moeten worden verricht;

Overwegende dat om ervoor te zorgen dat het werkkapitaal sneller beschikbaar komt, voorschotten moeten kunnen worden toegekend; dat de voorwaarden voor de toekenning van een voorschot alsmede het bedrag daarvan moeten worden vastgesteld; dat moet worden bepaald dat het voorschot slechts wordt uitgekeerd als een zekerheid wordt gesteld als garantie dat de begunstigden hun verplichtingen zullen nakomen;

Overwegende dat passende sancties moeten worden getroffen bij ernstige inbreuken op de in Verordening (EEG) nr. 1332/92 of in deze verordening vastgestelde verplichtingen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor oliën en vetten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

Maatregelen ter bevordering van de afzet

Artikel 1

1. De in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1332/92 bedoelde maatregelen om het verbruik van tafelolijven in de Gemeenschap te doen toenemen, moeten worden voorgesteld in het kader van programma's.

2. Onder „programma" wordt verstaan een pakket van samenhangende maatregelen die aan de volgende voorwaarden voldoen:

— zij zijn omvangrijk genoeg om tot een grotere afzet van de produktie en tot een hoger verbruik bij te dragen en/of

— zij maken het mogelijk de produktie te sturen en aan de marktbehoeften aan te passen.

3. De programma's kunnen worden uitgevoerd over een periode van één of meer jaren, evenwel niet meer dan drie jaar vanaf de datum van ondertekening van het in artikel 7, lid 3, bedoelde contract.

[1] PB nr. L 145 van 27. 5. 1992, blz. 1.

Artikel 2

1. De programma's hebben met name betrekking op verscheidene van de hierna genoemde maatregelen :

— uitvoering van marktonderzoeken en verbruikstests,

— onderzoek inzake de produktie van olijven met een laag zoutgehalte,

— ontwikkeling van nieuwe, en met name milieuvriendelijke produktietechnieken,

— verspreiding onder de marktdeelnemers van onderzoekresultaten op het gebied van landbouw, voeding en marketing,

— ontwikkeling van nieuwe verpakkings- en aanbiedingsvormen,

— studies op het gebied van voeding en dieet,

— organisatie van campagnes om de afzet te bevorderen,

— organisatie van de deelneming aan beurzen en andere handelsevenementen,

— vervaardiging van publikaties en van audiovisueel materiaal.

2. Maatregelen waarvoor op grond van andere verordeningen communautaire steun of andere subsidies worden toegekend, worden niet in aanmerking genomen.

Artikel 3

1. De in artikel 1 bedoelde programma's moeten worden voorgesteld door representatieve verenigingen waarin verschillende takken van de sector tafelolijven, zoals telersverenigingen of overkoepelende organisaties daarvan en handelaren of organisaties van handelaren zijn vertegenwoordigd.

2. De verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de voor financiële steun in aanmerking genomen maatregelen berust uitsluitend bij de vereniging die de steunaanvraag heeft ingediend. De vereniging moet de voor de uitvoering van de maatregelen vereiste rechtsbevoegdheid bezitten en moet haar zetel hebben in de Gemeenschap.

Artikel 4

1. De in artikel 3 bedoelde verenigingen kunnen bij de bevoegde instantie die is aangewezen door de Lid-Staat waar zij hun zetel hebben, een voorontwerp van programma indienen waarin de maatregelen die zij in het kader van deze verordening willen uitvoeren, worden voorgesteld overeenkomstig het in bijlage I opgenomen model. Een vereniging die is samengesteld uit organisaties uit verschillende Lid-Staten heeft haar zetel in de Lid-Staat waar de organisatie met de grootste financiële inbreng zetelt. De bovenbedoelde indiening geschiedt uiterlijk op 31 januari van elk jaar. Voor het eerste jaar van toepassing geschiedt de mededeling evenwel uiterlijk op 15 maart.

2. De in lid 1 bedoelde instantie zendt afschriften van de voorontwerpen naar de Commissie, die zorgt voor de mededeling ervan aan de bevoegde instanties van de andere Lid-Staten.

Artikel 5

1. De steunaanvraag wordt uiterlijk op 30 april van elk jaar ingediend bij de bevoegde instantie van de Lid-Staat waar zich de zetel van de vereniging of van de verantwoordelijke partner bevindt. Voor het eerste jaar moet deze aanvraag evenwel uiterlijk op 15 juni worden ingediend.

De aanvraag moet alle in bijlage II bedoelde gegevens bevatten.

2. De bevoegde instantie controleert of de in de aanvragen opgenomen gegevens juist zijn en in overeenstemming zijn met het bepaalde in deze verordening. Deze instantie verzoekt zo nodig om aanvullende gegevens en stelt een met redenen omkleed advies op. In dit advies worden de economische samenhang van de programma's, de technische kwaliteit van de maatregelen, de juistheid van ramingen en financieringsplannen en de uitvoeringscapaciteit beoordeeld.

Aanvragen die duidelijk onjuiste gegevens bevatten en aanvragen waarvoor het bepaalde in artikel 2, lid 2, van toepassing is, worden door de bovenbedoelde instantie afgewezen.

3. De bevoegde instantie stelt een lijst van alle steunaanvragen op en doet de Commissie deze lijst toekomen met een afschrift van de in aanmerking genomen aanvragen, waarbij ook het bovenbedoelde met redenen omklede advies wordt gevoegd en een motivering van de weigering van de andere aanvragen. De uiterste datum van toezending is 30 juni van elk jaar. Voor het eerste jaar van toepassing is de uiterste datum van toezending evenwel 15 augustus.

Artikel 6

Na onderzoek door het Comité van beheer voor oliën en vetten overeenkomstig artikel 38 van Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad ([1]), stelt de Commissie zo snel mogelijk de lijst op van de voor financiële steun van de Gemeenschap in aanmerking genomen aanvragen.

Deze lijst wordt opgesteld op grond van met name de samenhang van de voorgestelde strategieën, de economische en technische merites van de voorgestelde maatregelen en programma's, het te verwachten effect van de uitvoering ervan, de innoverende elementen ervan en de mogelijkheden die zij bieden om het verbruik van tafelolijven in belangrijke mate te doen toenemen, alsmede de garanties ten aanzien van de efficiëntie en de representativiteit van de verenigingen.

([1]) PB nr. 172 van 30. 9. 1966, blz. 3025/66.

Maatregelen die in verscheidene Lid-Staten worden uitgevoerd en van belang zijn voor de communautaire markt, genieten de voorkeur.

De Commissie stelt de bevoegde instanties van de Lid-Staten onverwijld in kennis van de lijst van in aanmerking genomen maatregelen. Deze lijst wordt bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen,* reeks C.

Artikel 7

1. Elke aanvrager wordt zo spoedig mogelijk door de bevoegde instantie op de hoogte gebracht van het gevolg dat aan zijn steunaanvraag is gegeven.

2. De bevoegde instanties sluiten binnen twee maanden na de publikatie van de lijst met de betrokken verenigingen contracten voor de in aanmerking genomen maatregelen.

De bevoegde instanties maken hiertoe gebruik van modelcontracten die de Commissie hun ter beschikking stelt. Deze contracten bevatten de toe te passen algemene voorwaarden die de contractant wordt geacht te kennen en te aanvaarden.

3. Bij de ondertekening van het contract stelt de vereniging een zekerheid van 15 % van de communautaire bijdrage, ten gunste van de bevoegde instantie, om de goede uitvoering van het contract te garanderen. Deze zekerheid wordt gesteld overeenkomstig de bepalingen van titel III van Verordening (EEG) nr. 2220/85 van de Commissie [1]. De zekerheid wordt vrijgegeven binnen de termijn en onder de voorwaarden die zijn vermeld in artikel 8, lid 7, eerste alinea.

Artikel 8

1. Vanaf de datum van ondertekening van het contract kan de betrokkene een voorschotaanvraag indienen.

Het voorschot kan 30 % bedragen van de maximale communautaire bijdrage voor de maatregel of maatregelen.

Het voorschot wordt slechts betaald indien overeenkomstig de bepalingen van titel III van Verordening (EEG) nr. 2220/85 ten gunste van de bevoegde instantie een zekerheid is gesteld voor een ermee overeenkomend bedrag.

2. De betalingen worden gedaan op basis van driemaandelijkse facturen, waarbij de passende bewijsstukken moeten worden gevoegd en waarvan de eerste drie maanden na de datum van ondertekening van het contract moet worden ingediend.

3. Het verzoek om betaling van het saldo moet worden ingediend vóór het einde van de derde maand na de datum waarop de in het contract bedoelde maatregelen volledig zijn uitgevoerd. Het moet vergezeld gaan van:

— de nodige bewijsstukken,

— een overzicht van de verrichte werkzaamheden,

— een evaluatieverslag over de op de verslagdatum te constateren resultaten en over het gebruik dat daarvan kan worden gemaakt.

4. De bevoegde instantie doet de Commissie onverwijld een afschrift toekomen van het overzicht en het evaluatieverslag als bedoeld in lid 3.

De Commissie kan binnen 45 dagen opmerkingen maken.

5. Het saldo wordt slechts betaald indien de gegevens als bedoeld in lid 3 zijn geverifieerd en indien is geconstateerd dat de in het contract vastgestelde verplichtingen zijn nagekomen.

6. De bevoegde instantie verricht de betalingen binnen drie maanden na de ontvangst van het verzoek. Indien een aanvullende verificatie noodzakelijk is, kan zij de betaling van een voorschot of van het saldo evenwel uitstellen.

7. De in lid 1 bedoelde zekerheid wordt slechts vrijgegeven als het saldo van de steun voor de betrokken werkzaamheden is betaald.

Op verzoek van de contractant mag de zekerheid vroeger worden vrijgegeven, wanneer het bedrag van het voorschot is verrekend op het ogenblik van de in lid 2 bedoelde driemaandelijkse betalingen.

8. De zekerheid wordt gedeeltelijk verbeurd als het uitbetaalde voorschot hoger is dan de uit te keren steun; het ten onrechte uitgekeerde bedrag wordt dan ingehouden op de zekerheid.

9. Bij niet-naleving van de in lid 3 bedoelde termijn wordt de zekerheid gedeeltelijk of volledig verbeurd volgens het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 2220/85.

Artikel 9

1. De bevoegde instanties nemen de nodige maatregelen om, met name door technische, administratieve en boekhoudkundige controles bij de contractanten, de eventuele partners van de contractanten en de subcontractanten, te verifiëren of:

— de in de bewijsstukken voorkomende gegevens en de andere verschafte informatie juist zijn,

— alle in het contract opgenomen verplichtingen worden nagekomen.

Zij stellen de Commissie onverwijld van elke geconstateerde onregelmatigheid in kennis.

2. Met het oog op de toepassing van het bepaalde in lid 1 en wanneer door de contractant uitgevoerde werkzaamheden plaatsvinden in een andere Lid-Staat dan die waar de contractsluitende bevoegde instantie is gevestigd, verleent de bevoegde instantie van de betrokken Lid-Staat alle nodige medewerking.

[1] PB nr. L 205 van 3. 8. 1985, blz. 5.

3. De Commissie mag, op elk ogenblik, deelnemen aan in dit artikel bedoelde verificaties en controles. Zij kan eveneens vragen om bepaalde specifieke controles uit te voeren waaraan zij wil deelnemen.

TITEL II

Steun voor de vorming van werkkapitaal

Artikel 10

Om voor de in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1332/92 bedoelde specifieke steun voor de vorming van werkkapitaal in aanmerking te komen, moeten de gegadigde organisaties aan de bevoegde instantie mededelen :

a) de structuur van het werkkapitaal en de bewijzen van de bijdrage van de betrokken organisatie in dat kapitaal ;

b) de bepalingen inzake de financiering van het werkkapitaal, die van zodanige aard moeten zijn dat een regelmatig functioneren gegarandeerd wordt en de in voornoemd artikel 3 vermelde doelstellingen kunnen worden bereikt ; dit bewijs kan met name worden geleverd met overzichten van een afzonderlijke bankrekening ;

c) de bewijsstukken waaruit de waarde blijkt van de produktie die is afgezet

— in de loop van het eerste verkoopseizoen na de datum waarop de producentengroepering of de unie van producentengroeperingen is erkend dan wel de coöperatie of de unie van coöperaties is opgericht,

— of, eventueel, in de loop van een ander verkoopseizoen na, al naar gelang van het geval, de vorenbedoelde erkenning of oprichting.

De waarde van de afgezette produktie wordt bepaald op basis van :

— de hoeveelheid op jaarbasis die in het betrokken verkoopseizoen daadwerkelijk is verkocht ;

— de gemiddelde producentenprijzen in datzelfde verkoopseizoen.

Artikel 11

De bevoegde instantie controleert gedurende de drie verkoopseizoenen na de overeenkomstig artikel 12 uitgevoerde betaling van de steun of

— het werkkapitaal is gebruikt en gefinancierd overeenkomstig de mededeling op grond van artikel 10, onder b),

— het kapitaal aan het begin van ieder verkoopseizoen opnieuw volledig is samengesteld. Hierbij mag ook de waarde van de opgeslagen produkten in aanmerking worden genomen.

De betrokken organisatie houdt de rekeningafschriften en de bewijzen van de betrokken kapitaalsverrichtingen gedurende vijf jaar voor controle ter beschikking van de bevoegde instanties.

Artikel 12

1. Het bedrag van de specifieke steun voor de vorming van werkkapitaal, welk bedrag zowel de steun van de Lid-Staat als de communautaire steun omvat, wordt binnen maximaal drie maanden na de indiening van de overeenkomstig het model in bijlage IV opgestelde steunaanvraag en na verificatie van de inachtneming van het bepaalde in artikel 11, door de bevoegde nationale instantie aan de betrokken organisaties betaald.

2. De Lid-Staten kennen evenwel op verzoek een voorschot toe als de aanvragers

— de overeenkomstig het model in bijlage III opgestelde aanvraag hebben ingediend ;

— het bewijs leveren dat het werkkapitaal overeenkomstig de bepalingen van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1332/92 is gevormd.

Het voorschot bedraagt maximaal 60 % van de totale financiële bijdrage van de Lid-Staat en de Gemeenschap in het werkkapitaal, die wordt vastgesteld op basis van een op ramingen berustende balans, als aangegeven in punt 4 van bijlage III, van de afzet tijdens het in artikel 10, onder c), bedoelde verkoopseizoen.

Als een voorschot wordt uitgekeerd, moet voor de betaling van het steunsaldo een overeenkomstig het model in bijlage IV opgestelde aanvraag worden ingediend.

3. Het voorschot wordt slechts betaald als de aanvrager het bewijs levert dat een zekerheid is gesteld die overeenkomt met 110 % van het bedrag van het voorschot.

De zekerheid moet worden gesteld overeenkomstig de bepalingen van titel III van Verordening (EEG) nr. 2220/85.

4. De zekerheid wordt onverwijld vrijgegeven bij de betaling van het saldo van de steun.

5. De zekerheid wordt gedeeltelijk verbeurd als het voorschot hoger is dan het uit te keren steunbedrag ; de zekerheid wordt dan verbeurd voor het ten onrechte uitgekeerde bedrag.

6. De zekerheid wordt volledig verbeurd als de steunaanvraag niet wordt ingediend vóór het einde van de vierde maand na het tweede verkoopseizoen dat volgt op de datum waarop het voorschot is aangevraagd.

TITEL III

Algemene bepalingen en financiering

Artikel 13

Het verkoopseizoen voor tafelolijven begint op 1 september en eindigt op 31 augustus van het daaropvolgende jaar.

Artikel 14

1. Wanneer steun ten onrechte is betaald vordert de bevoegde instantie de uitgekeerde bedragen terug, vermeerderd met een rente die loopt vanaf de dag waarop het bedrag is uitgekeerd tot de dag waarop het daadwerkelijk wordt terugbetaald. De toe te passen rentevoet is de door het Europees Fonds voor Monetaire Samenwerking voor zijn verrichtingen in ecu toegepaste rentevoet die geldt op het tijdstip waarop de termijn voor de terugbetaling afloopt en die wordt bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen,* reeks C.

2. De terugbetaalde steun en de rente worden overgemaakt aan de betaalorganen, die deze, naar verhouding van het financieringsaandeel van de Gemeenschap, op de uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw gefinancierde uitgaven in mindering brengen.

Artikel 15

De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om aan inbreuken op de verbintenissen en verplichtingen op grond van Verordening (EEG) nr. 1332/92 en van deze verordening sancties te verbinden.

Artikel 16

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 14 december 1992.

Voor de Commissie

Ray MAC SHARRY

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

PROGRAMMA-VOORONTWERP

1. **Identificatie van de aanvrager**

Naam of firmanaam :

Zetel in de Lid-Staat :

Adres :

Telefoon : Telex : Telefax :

2. **Partners**

Naam of firmanaam : Voornaamste activiteit : Lid-Staat :

3. **Overwogen programma**

Beoogd(e) produkt(en) :

Doel :

Vermoedelijke maatregelen :

Beknopte beschrijving :

Duur van de uitvoering : Geraamd bedrag :

Datum : *(Handtekening)* (1)

(1) Van een leidinggevend functionaris namens de vereniging of de partners.

BIJLAGE II

STEUNAANVRAAG

I

ALGEMENE INLICHTINGEN

1. **Titel :**

2. **Beoogde produkten :**

3. **Maatregelen :**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. **Duur van de uitvoering :** 1 jaar ☐ 2 jaar ☐ 3 jaar ☐

5. **Identificatie van de aanvrager :**

5.1. *Vereniging*

— Naam of firmanaam : .....

— Rechtsvorm : .....

..... Datum van oprichting : .....

— Zetel :

Straat : ..... Huisnummer : ..... Bus : .....

Postcode : ..... Plaats : ..... Land : .....

Telefoon : ..... Telex : ..... Telefax : .....

— Bankrelatie :

Naam : ..... Agentschap of bijkantoor : .....

Straat : ..... Nr. : ..... Bus : ..... Plaats : ..... Land : .....

Rekeningnummer : .....

5.2. *Partners* (voor elke partner een apart blad invullen)

Naam of firmanaam :	
Rechtsvorm :	Type : (1) OP ☐ IT ☐ D ☐ AS ☐ C ☐ A ☐
Voornaamste activiteit :	
Rol in de vereniging : — partner ☐ — projectleider ☐	
Verantwoordelijkheid en bijdrage tot de uitvoering van het programma :	
Ervaring en referenties (werkterrein) :	
Bijdrage in de financiering van het programma (in nationale valuta) : — Eerste jaar : — Tweede jaar : — Derde jaar : Totaal :	
Gebruiksrecht op de resultaten :	

(1) OP = telersvereniging
IT = verwerkend bedrijf
AS = samenwerkingsverband
C = handelaar
D = detailhandelaar
A = ander

6. **Financiering van het programma**

6.1. Totale kosten van het programma [1] [2] : ..... (nationale valuta)

6.2. Gevraagde communautaire bijstand :

a) Eerste uitvoeringsjaar : ..... (nationale valuta)

b) Tweede uitvoeringsjaar : ..... (nationale valuta)

c) Derde uitvoeringsjaar : ..... (nationale valuta)

6.3. Bijdrage van de vereniging : ..... (nationale valuta)

Waarvan :

— Eigen middelen : .....

— Opgenomen leningen : .....

— Prestaties in natura : .....

— Andere bijdragen : .....

7. **Algemene gegevens**

Subcontractanten : ja ☐ neen ☐

Zo ja, aangeven om wie het gaat : .....

.....

De uitbestede taak (taken) omschrijven : .....

.....

.....

Vorm van de verbintenis : Contract [3] ☐ Andere [3] ☐

In geval van een andere vorm, aangeven welke : .....

.....

8. **Verklaring**

De ondergetekende(n) verklaart (verklaren) :

a) over de nodige middelen voor de volledige financiering van het programma te beschikken ;

b) geen andere communautaire bijstand of andere subsidies van welke aard ook te ontvangen.

Datum : ....

(Handtekening) [4]

[1] Exclusief BTW.
[2] Voor de duur van de uitvoering.
[3] Kopie bijvoegen.
[4] Van de verantwoordelijke functionaris namens de vereniging of de partners.

II

BESCHRIJVING VAN HET PROGRAMMA

Een programma moet ten minste de volgende punten bevatten :

1. Een samenvatting van het programma die betrekking heeft op de in de punten 3 tot en met 6 bedoelde aspecten (niet meer dan twee bladzijden).
2. Motivering en nagestreefde doelstellingen.
3. Overwogen maatregelen.
4. Strategie : doelgroepen, werkwijze, achtereenvolgende fasen van en tijdschema voor de uitvoering.
5. Aanpak van de maatregelen uit diverse gezichtspunten, technisch, wetenschappelijk, economisch, financieel, publicitair, logistiek, enz.
6. Verwachte resultaten en voordelen voor de sector en de communautaire markt.
7. Criteria om aan het einde van de uitvoering van het programma de geboekte vooruitgang en resultaten te evalueren.
8. Vooruitzichten ten aanzien van gebruik en verspreiding van de resultaten.

III

BEGROTING

De in nationale valuta opgestelde begroting voor de maatregelen, met de nettobedragen exclusief belastingen, gedetailleerd en verantwoord [1], nader gespecificeerd per categorie en per jaar.

De kosten voor de evaluatie van de resultaten van de maatregelen gedurende en aan het einde van de uitvoering ervan en de kosten voor noodzakelijk haalbaarheidsonderzoek moeten in de begroting worden opgenomen.

---

[1] Aan de hand van kostenramingen, honorariumtarieven, enz. en in geval van uitbesteding, ontvangen offertes.

BIJLAGE III

AANVRAAG VAN EEN VOORSCHOT OP DE IN ARTIKEL 12 BEDOELDE STEUN

Lid-Staat : .....

Jaar : .....

Onderstaande gegevens hebben betrekking op

Verkoopseizoen : .....

1. **Naam :** .....

.....

2. **Rechtsvorm :** .....

3. **Adres** (straat, nummer, plaats, telefoon, telex, telefax)

— van de administratieve zetel : .....

.....

— van de commerciële zetel : .....

.....

4. **Op ramingen berustende balans van de afzet tijdens het referentieverkoopseizoen :**

Produkt	Produktie (ton)	Onverkochte voorraad (ton)	Verlies (ton)	Afzet (ton)	Gemiddelde verkoopprijs (nationale valuta/ton)	Waarde van de afzet
	(a)	(b)	(c)	(d) = (a) − (b) − (c)	(e)	(f) = (d) × (e)
Totaal						

5. **Financiering ten laste van de deelnemers aan het werkkapitaal :**

a) Bijdragen : ..... Andere vorm van financiering : .....

b) Structuur van het gevormde werkkapitaal :

.....

c) Bedrag van het gevormde werkkapitaal :

..... (nationale valuta)

d) Gevraagd voorschot = $\left(\frac{c) \times 33}{100}\right)$:

..... (nationale valuta)

e) Gegevens betreffende de gestelde zekerheid (bank, bedrag, enz.):

.....

.....

6. **In te vullen door de Lid-Staat**

a) Geraamd voorlopig maximumbedrag van het voorschot
[totaal (f) van punt 4 × 0,06] .....

b) Gevraagd voorschot: .....

c) Toegekend voorschot (het laagste van de onder a) en b) vermelde bedragen): .....

d) Bedrag ten laste van het EOGFL $\left(\frac{c) \times 45}{55}\right)$: .....

BIJLAGE IV

AANVRAAG OM BETALING VAN DE IN ARTIKEL 12 BEDOELDE STEUN OF VAN HET SALDO

Lid-Staat : .....

Jaar : .....

Onderstaande gegevens hebben betrekking op Verkoopseizoen : .....

1. **Naam :** .....

.....

2. **Rechtsvorm :** .....

3. **Adres** (straat, nummer, plaats, telefoon, telex)

— van de administratieve zetel : .....

.....

— van de commerciële zetel : .....

.....

4. **Op ramingen berustende balans van de afzet tijdens het referentieverkoopseizoen :**

Produkt	Produktie (ton)	Onverkochte voorraad (ton)	Verlies (ton)	Afzet (ton)	Gemiddelde verkoopprijs (nationale valuta/ton)	Waarde van de afzet
	(a)	(b)	(c)	(d) = (a) − (b) − (c)	(e)	(f) = (d) × (e)
Totaal						

5. **Financiering ten laste van de deelnemers aan het werkkapitaal :**

a) Bijdragen : ..... Andere vorm van financiering : .....

b) Structuur van het gevormde werkkapitaal :

.....

c) Bedrag van het gevormde werkkapitaal :

..... (nationale valuta)

6. **In te vullen door de Lid-Staat**

BEREKENING VAN DE SPECIFIEKE STEUN

a) Gevormd werkkapitaal :

..... (nationale valuta)

b) Specifieke nationale en communautaire steun $\left(\frac{a) \times 55}{100}\right)$:

..... (nationale valuta)

c) Maximumbedrag berekend op basis van de afzet =
[totaal (f) van punt 4 × 0,10]

..... (nationale valuta)

d) Toegekende specifieke steun (het laagste van de onder b) en c) vermelde bedragen) : .....

.....

e) Reeds toegekend voorschot : .....

f) Nog te betalen saldo (d) – e)) : .....

g) Bedrag ten laste van het EOGFL $\left(\frac{f) \times 45}{55}\right)$: .....

VERORDENING (EEG) Nr. 3602/92 VAN DE COMMISSIE

van 14 december 1992

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 27/85 tot vaststelling van bepalingen voor de toepassing van Verordening (EEG) nr. 2262/84 houdende bijzondere maatregelen in de sector olijfolie

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2262/84 van de Raad van 17 juli 1984 houdende bijzondere maatregelen in de sector olijfolie [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 593/92 [2], en met name op artikel 5,

Overwegende dat de Commissie, volgens artikel 1, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2262/84, kan deelnemen aan de beraadslagingen in de bestuursorganen van de bureaus; dat derhalve nadere bepalingen inzake die deelneming aan de besprekingen van de vier bureaus dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat de Lid-Staten, krachtens artikel 1, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 2262/84, naar aanleiding van de constateringen van het bureau maatregelen dienen te nemen en de Commissie periodiek van de maatregelen en van de sancties die zij naar aanleiding van die constateringen hebben getroffen, een overzicht dienen te doen toekomen; dat periodiciteit en inhoud van die mededelingen dienen te worden bepaald;

Overwegende dat de in artikel 6, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 27/85 van de Commissie [3], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2427/86 [4], vastgestelde termijn waarbinnen de Commissie over het bedrag van de reële uitgaven van de bureaus een besluit neemt, blijkens de opgedane ervaring te kort is; dat die termijn derhalve verlenging behoeft;

Overwegende dat het toezicht op de juiste toepassing van de communautaire regelgeving impliceert dat de kwaliteit van de olijfolie wordt gecontroleerd; dat de controleurs van de bureaus derhalve dienen te worden gemachtigd om van de olijfolie die in het bezit is van de gecontroleerde bedrijven en organisaties, monsters te nemen;

Overwegende dat nadere bepalingen dienen te worden vastgesteld inzake de inhoud van het werkprogramma van de bureaus;

Overwegende dat dient te worden gepreciseerd op welke gebieden de controleambtenaren technisch onderlegd moeten zijn;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor oliën en vetten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 27/85 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 2 worden de leden 3 en 4 gelezen:

„3. Het bureau moet beschikken over een personeelsbestand dat door zijn aantal, vakbekwaamheid, opleiding en beroepservaring de in artikel 1, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2262/84 bedoelde taken kan vervullen en over de daartoe benodigde middelen beschikt, en over een zodanige inrichting van zijn diensten dat het op de evengenoemde taken is berekend.

De met de controles belaste ambtenaren moeten in het bijzonder de vereiste technische kennis en beroepservaring bezitten om de in de Verordeningen (EEG) nr. 3089/78 (*) en (EEG) nr. 2261/84 (**) van de Raad en (EEG) nr. 3061/84 (***) en (EEG) nr. 2677/85 (****) van de Commissie bedoelde controles uit te voeren, met name voor de beoordeling van de agronomische gegevens, voor de technische controle van oliefabrieken en verpakkingsbedrijven en voor het onderzoek van voorraad- en financiële boekhouding.

4. De ambtenaren moeten door de betrokken Lid-Staat worden gemachtigd om bij het vervullen van de hun krachtens Verordening (EEG) nr. 2262/84 opgedragen taken alle gegevens en bewijsstukken op te vragen en alle verificaties te verrichten die in het raam van de voorziene controles nodig zijn, en met name om:

a) de boeken en andere bedrijfsdocumenten te controleren,

b) kopieën te maken van, respectievelijk uittreksels te maken uit boeken en bedrijfsdocumenten;

c) ter plaatse toelichting te vragen,

d) toegang te verkrijgen tot alle bedrijfsgebouwen en -terreinen van de te controleren bedrijven en organisaties;

e) van de door de gecontroleerde natuurlijke of rechtspersonen gehouden olijfolie monsters te nemen.

Elke Lid-Staat neemt de nodige maatregelen om de rechten die de gecontroleerde natuurlijke of rechtspersonen volgens hun nationale rechtsorde genieten, te waarborgen.

[1] PB nr. L 208 van 3. 8. 1984, blz. 11.
[2] PB nr. L 64 van 10. 3. 1992, blz. 1.
[3] PB nr. L 4 van 5. 1. 1985, blz. 5.
[4] PB nr. L 210 van 1. 8. 1986, blz. 36.

Elke Lid-Staat kent aan de constateringen van de ambtenaren de ruimste graad van bewijskracht toe waarin zijn rechtsorde voorziet.

(*) PB nr. L 369 van 29. 12. 1978, blz. 12.
(**) PB nr. L 208 van 3. 8. 1984, blz. 3.
(***) PB nr. L 288 van 1. 11. 1984, blz. 52.
(****) PB nr. L 254 van 25. 9. 1985, blz. 5.".

2. Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

a) De leden 1 en 2 worden gelezen:

„1. Met ingang van het verkoopseizoen 1985/1986 stelt het bureau voor elk verkoopseizoen een werkprogramma en de daarop betrekking hebbende voorlopige begroting op.

Onverminderd bijzondere criteria waarin de geldende communautaire wetgeving voorziet, worden in het werkprogramma waarborgen geboden dat de te controleren natuurlijke en rechtspersonen representatief zijn.

Indien er in een bepaalde sector of in een bepaalde regio een bijzondere kans op onregelmatigheden bestaat, krijgt deze sector of regio in het programma prioriteit.

2. Het programma bevat met name de volgende punten:

a) een schema inzake het gebruik van de gegevens van het geautomatiseerde bestand dat overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 2261/84 is gevormd, met inbegrip van die gegevens welke in het kader van het olijventeeltkadaster zijn verkregen;

b) een controleschema en een beschrijving van de wijze waarop het bureau voornemens is de controles uit te voeren;

c) het werkprogramma voor het vaststellen van de opbrengsten aan olijven en olie;

d) een beschrijving van de te verrichten onderzoeken naar de bestemming van de olijfolie en van de olie uit afvallen van olijven en van de door verwerking van de bijprodukten daarvan verkregen olie, alsmede van de onderzoeken naar de oorsprong van de ingevoerde olijfolie en van olie uit afvallen van olijven;

e) een opgave van de andere, op verzoek van de Lid-Staat of van de Commissie op grond van artikel 1, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 2262/84 te verrichten werkzaamheden;

f) de voorgenomen acties op het gebied van de opleiding van het personeel;

g) de lijst van de ambtenaren die zijn aangewezen om contact met de Commissie te onderhouden.

Voor elke categorie activiteiten die in het werkprogramma is opgenomen, geeft het bureau bovendien telkens de daarvoor te verwachten inzet aan personeel, uitgedrukt in mandagen op.".

b) In lid 3 worden de punten 8 en 9 gelezen:

„8. bijdrage van de Europese Gemeenschappen overeenkomstig artikel 1, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 2262/84,

9. ontvangsten in het kader van artikel 1, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 2262/84.".

3. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

a) Lid 1, tweede alinea, wordt gelezen:

„Binnen dertig dagen, en onverminderd de verantwoordelijkheid van de Lid-Staat, kan de Commissie de Lid-Staat verzoeken om de door haar dienstig geachte wijzigingen in de begroting en in het werkprogramma aan te brengen.".

b) Lid 3, tweede alinea, wordt gelezen:

„In uitzonderlijke situaties, met name gekenmerkt door een frauderisico waardoor de juiste toepassing van de communautaire wetgeving in de sector olijfolie ernstig in gevaar kan komen, waarschuwt het bureau evenwel de betrokken Lid-Staat en de Commissie. In dat geval mag het bureau zijn programma en de wijze van uitvoering van de controles wijzigen nadat de betrokken Lid-Staat daarmee heeft ingestemd. Deze Lid-Staat stelt de Commissie daarvan onverwijld in kennis.".

4. Artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

a) De leden 2 en 3 worden gelezen:

„2. Het bureau doet de Lid-Staat en de Commissie binnen dertig dagen na het einde van elk kwartaal over de verrichte werkzaamheden een beknopt verslag toekomen, met een financiële notitie waarin de kaspositie en per begrotingshoofdstuk de gedane uitgaven worden aangegeven, en met een overzicht van de bij de controles in het betrokken kwartaal geconstateerde overtredingen die tot administratieve of strafrechtelijke sancties aanleiding kunnen geven.

3. Ten minste eenmaal per kwartaal vergaderen de vertegenwoordigers van de Commissie, van de betrokken Lid-Staat en van het bureau om de voorbije en de voorgenomen werkzaamheden van het bureau, de consequenties van die werkzaamheden en de algemene functionering van het bureau te bespreken.".

b) Het volgende lid 4 wordt toegevoegd:

„4. Om ervoor te zorgen dat de Commissie overeenkomstig artikel 1, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2262/84 in de bestuursorganen van het bureau is vertegenwoordigd, deelt het bureau ten minste zes dagen vóór elke vergadering van zijn overleg- of bestuursorgaan aan de Commissie, per telex of telefax de datum van de vergadering en de agenda mede, alsmede de op die vergadering te bespreken stukken.".

5. In artikel 6 wordt lid 2 gelezen:

„2. De Commissie neemt binnen zes maanden na bovengenoemde datum een besluit over het bedrag dat voor de daadwerkelijke uitgaven van het bureau voor het betrokken begrotingsjaar aan Lid-Staat moet worden toegekend. Dit bedrag, verminderd met de in lid 4 bedoelde voorschotten, wordt betaald nadat is vastgesteld dat het bureau zijn taken heeft vervuld.".

6. Artikel 7 wordt gelezen:

„Artikel 7

De Lid-Staten delen de Commissie, overeenkomstig artikel 1, lid 4 van Verordening (EEG) nr. 2262/84, binnen dertig dagen na elk kwartaal mede:

— het overzicht van de door het bureau bij de controles in het voorbije kwartaal geconstateerde inbreuken die tot administratieve of strafrechtelijke sancties aanleiding kunnen geven, met vermelding van de aard en de ernst van de inbreuk;

— de besluiten die door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat op grond van het in het vorige streepje bedoelde overzicht van het bureau inzake administratieve of strafrechtelijke sancties dan wel seponering zijn opgenomen; met vermelding voor elk besluit, van de aard en de zwaarte van de sanctie, de draagwijdte en het eventuele bedrag ervan en eventueel de recidive, evenals de rechts- of de natuurlijke persoon tegen wie de sanctie is gericht en de bevoegde autoriteit die de sanctie heeft opgelegd.".

7. Artikel 8 en de bepaling van artikel 9, tweede alinea, worden geschrapt.

8. Artikel 9, eerste alinea, wordt vernummerd in artikel 8.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 14 december 1992.

Voor de Commissie

Ray MAC SHARRY

Lid van de Commissie

VERORDENING (EEG) Nr. 3603/92 VAN DE COMMISSIE

van 14 december 1992

tot wijziging van de Verordeningen (EEG) nr. 1356/92 en (EEG) nr. 1910/92 betreffende een bijzondere interventiemaatregel

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1738/92 [2], inzonderheid op artikel 8, lid 3,

Overwegende dat de laatste deelinschrijving als bedoeld in de Verordeningen (EEG) nr. 1356/92 [3] en (EEG) nr. 1910/92 [4] van de Commissie op een later tijdstip moet worden vastgesteld;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 2, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1356/92 wordt gelezen:

„3. De inschrijving loopt tot en met 29 april 1993. Tijdens de geldigheidsduur van de inschrijving worden wekelijks deelinschrijvingen gehouden; de tijdstippen voor het indienen van de offertes daarvoor worden in het bericht van inschrijving vastgesteld.".

Artikel 2

Artikel 2, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1910/92 wordt gelezen:

„3. De inschrijving loopt tot en met 28 april 1993. Tijdens de geldigheidsduur van de inschrijving worden wekelijks deelinschrijvingen gehouden; de tijdstippen voor het indienen van de offertes daarvoor worden in het bericht van inschrijving vastgesteld.".

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 14 december 1992.

Voor de Commissie

Ray MAC SHARRY

Lid van de Commissie

---

[1] PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.
[2] PB nr. L 180 van 1. 7. 1992, blz. 1.
[3] PB nr. L 145 van 27. 5. 1992, blz. 58.
[4] PB nr. L 192 van 11. 7. 1992, blz. 20.

VERORDENING (EEG) Nr. 3604/92 VAN DE COMMISSIE

van 14 december 1992

tot vaststelling van de invoerheffingen in de sector melk en zuivelprodukten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelprodukten [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2071/92 [2], inzonderheid op artikel 14, lid 8,

Overwegende dat de invoerheffingen in de sector melk en zuivelprodukten werden vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1528/92 van de Commissie [3], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3435/92 [4];

Overwegende dat de toepassing van de in Verordening (EEG) nr. 1528/92 neergelegde bepalingen op de prijzen waarover de Commissie thans beschikt, leidt tot het wijzigen van de thans geldende heffingen overeenkomstig de bijlage van deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 14 van Verordening (EEG) nr. 804/68 bedoelde invoerheffingen worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 december 1992.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 14 december 1992.

Voor de Commissie

Ray MAC SHARRY

Lid van de Commissie

---

[1] PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.
[2] PB nr. L 215 van 30. 7. 1992, blz. 64.
[3] PB nr. L 160 van 13. 6. 1992, blz. 14.
[4] PB nr. L 347 van 28. 11. 1992, blz. 56.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 14 december 1992 tot vaststelling van de invoerheffingen in de sector melk en zuivelprodukten

(in ecu/100 kg nettogewicht, tenzij anders aangegeven)

GN-code	Voetnoten (5)	Bedrag van de heffing
0401 10 10		15,99
0401 10 90		14,78
0401 20 11		22,20
0401 20 19		20,99
0401 20 91		27,56
0401 20 99		26,35
0401 30 11		71,12
0401 30 19		69,91
0401 30 31		137,29
0401 30 39		136,08
0401 30 91		230,91
0401 30 99		229,70
0402 10 11	(4)	108,79
0402 10 19	(4) (6)	101,54
0402 10 91	(1) (4)	1,0154/kg + 30,16
0402 10 99	(1) (4)	1,0154/kg + 22,91
0402 21 11	(4)	172,02
0402 21 17	(4)	164,77
0402 21 19	(4) (6)	164,77
0402 21 91	(4) (6)	208,24
0402 21 99	(4) (6)	200,99
0402 29 11	(1) (3) (4)	1,6477/kg + 30,16
0402 29 15	(1) (4)	1,6477/kg + 30,16
0402 29 19	(1) (4)	1,6477/kg + 22,91
0402 29 91	(1) (4)	2,0099/kg + 30,16
0402 29 99	(1) (4)	2,0099/kg + 22,91
0402 91 11	(4)	30,28
0402 91 19	(4)	30,28
0402 91 31	(4)	37,85
0402 91 39	(4)	37,85
0402 91 51	(4)	137,29
0402 91 59	(4)	136,08
0402 91 91	(4)	230,91
0402 91 99	(4)	229,70
0402 99 11	(4)	49,85
0402 99 19	(4)	49,85
0402 99 31	(1) (4)	1,3366/kg + 26,54
0402 99 39	(1) (4)	1,3366/kg + 25,33
0402 99 91	(1) (4)	2,2728/kg + 26,54
0402 99 99	(1) (4)	2,2728/kg + 25,33
0403 10 02		108,79
0403 10 04		172,02

(in ecu/100 kg nettogewicht, tenzij anders aangegeven)

GN-code	Voetnoten (5)	Bedrag van de heffing
0403 10 06		208,24
0403 10 12	(1)	1,0154/kg + 30,16
0403 10 14	(1)	1,6477/kg + 30,16
0403 10 16	(1)	2,0099/kg + 30,16
0403 10 22		24,61
0403 10 24		29,97
0403 10 26		73,53
0403 10 32	(1)	0,1857/kg + 28,95
0403 10 34	(1)	0,2393/kg + 28,95
0403 10 36	(1)	0,6749/kg + 28,95
0403 90 11		108,79
0403 90 13		172,02
0403 90 19		208,24
0403 90 31	(1)	1,0154/kg + 30,16
0403 90 33	(1)	1,6477/kg + 30,16
0403 90 39	(1)	2,0099/kg + 30,16
0403 90 51		24,61
0403 90 53		29,97
0403 90 59		73,53
0403 90 61	(1)	0,1857/kg + 28,95
0403 90 63	(1)	0,2393/kg + 28,95
0403 90 69	(1)	0,6749/kg + 28,95
0404 10 11 * 11		25,94
0404 10 11 * 14		172,02
0404 10 11 * 17		208,24
0404 10 11 * 21		108,79
0404 10 11 * 24		172,02
0404 10 11 * 27		208,24
0404 10 19 * 11	(1)	0,2594/kg + 22,91
0404 10 19 * 14	(1)	1,6477/kg + 30,16
0404 10 19 * 17	(1)	2,0099/kg + 30,16
0404 10 19 * 21	(1)	1,0154/kg + 30,16
0404 10 19 * 24	(1)	1,6477/kg + 30,16
0404 10 19 * 27	(1)	2,0099/kg + 30,16
0404 10 91 * 11	(2)	0,2594/kg
0404 10 91 * 14	(2)	1,6477/kg + 6,04
0404 10 91 * 17	(2)	2,0099/kg + 6,04
0404 10 91 * 21	(2)	1,0154/kg + 6,04
0404 10 91 * 24	(2)	1,6477/kg + 6,04
0404 10 91 * 27	(2)	2,0099/kg + 6,04
0404 10 99 * 11	(2)	0,2594/kg + 22,91
0404 10 99 * 14	(2)	1,6477/kg + 28,95
0404 10 99 * 17	(2)	2,0099/kg + 28,95
0404 10 99 * 21	(2)	1,0154/kg + 28,95
0404 10 99 * 24	(2)	1,6477/kg + 28,95
0404 10 99 * 27	(2)	2,0099/kg + 28,95
0404 90 11		108,79
0404 90 13		172,02
0404 90 19		208,24
0404 90 31		108,79
0404 90 33		172,02
0404 90 39		208,24
0404 90 51	(1)	1,0154/kg + 30,16
0404 90 53	(1) (3)	1,6477/kg + 30,16
0404 90 59	(1)	2,0099/kg + 30,16
0404 90 91	(1)	1,0154/kg + 30,16
0404 90 93	(1) (3)	1,6477/kg + 30,16
0404 90 99	(1)	2,0099/kg + 30,16

(in ecu/100 kg nettogewicht, tenzij anders aangegeven)

GN-code	Voetnoten (5)	Bedrag van de heffing
0405 00 10	(6)	237,89
0405 00 90		290,23
0406 10 20	(4) (6)	227,36
0406 10 80	(4) (6)	281,26
0406 20 10	(3) (4) (6)	402,01
0406 20 90	(4) (6)	402,01
0406 30 10	(3) (4) (6)	179,91
0406 30 31	(3) (4) (6)	171,62
0406 30 39	(3) (4) (6)	179,91
0406 30 90	(3) (4) (6)	276,63
0406 40 00	(3) (4) (6)	148,14
0406 90 11	(3) (4) (6)	223,39
0406 90 13	(3) (4) (6)	172,10
0406 90 15	(3) (4) (6)	172,10
0406 90 17	(3) (4) (6)	172,10
0406 90 19	(3) (4) (6)	402,01
0406 90 21	(3) (4) (6)	223,39
0406 90 23	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 25	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 27	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 29	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 31	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 33	(4) (6)	184,54
0406 90 35	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 37	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 39	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 50	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 61	(4) (6)	402,01
0406 90 63	(4) (6)	402,01
0406 90 69	(4) (6)	402,01
0406 90 73	(4) (6)	184,54
0406 90 75	(4) (6)	184,54
0406 90 77	(4) (6)	184,54
0406 90 79	(4) (6)	184,54
0406 90 81	(4) (6)	184,54
0406 90 85	(4) (6)	184,54
0406 90 89	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 93	(4) (6)	227,36
0406 90 99	(4) (6)	281,26
1702 10 10		23,09
1702 10 90		23,09
2106 90 51		23,09
2309 10 15		78,58
2309 10 19		101,93
2309 10 39		95,95
2309 10 59		80,21
2309 10 70		101,93
2309 90 35		78,58
2309 90 39		101,93
2309 90 49		95,95
2309 90 59		80,21
2309 90 70		101,93

(1) De heffing per 100 kg produkt, behorende tot deze code, is gelijk aan de som van de volgende elementen :

a) het per kg aangegeven bedrag, vermenigvuldigd met het gewicht van de melk en van de van melk afkomstige stoffen in 100 kg produkt ;

b) het andere vermelde bedrag.

(2) De heffing per 100 kg produkt, behorende tot deze code, is gelijk aan :

a) het per kg aangegeven bedrag, vermenigvuldigd met het gewicht van de van melk afkomstige droge stof die is vervat in 100 kg produkt en, eventueel, vermeerderd met

b) het andere vermelde bedrag.

(3) Op de produkten behorende tot deze code, die uit een derde land worden ingevoerd in het kader van een tussen dat land en de Gemeenschap overeengekomen bijzondere regeling en waarvoor een IMA1-certificaat wordt overgelegd dat is afgegeven overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 1767/82, worden de in bijlage I bij die verordening vermelde heffingen toegepast.

(4) De toe te passen heffing wordt beperkt overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 715/90.

(5) Krachtens artikel 101, lid 1, van Besluit 91/482/EEG mogen produkten van oorsprong uit de LGO met vrijdom van heffingen in de Gemeenschap worden ingevoerd.

(6) Voor produkten van deze code die worden ingevoerd in het kader van de Interimovereenkomsten die de Gemeenschap met Polen, Tsjechoslowakije en Hongarije heeft gesloten, en waarvoor een overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 584/92 afgegeven certificaar EUR 1 wordt overgelegd, gelden de in de bijlage bij die verordening aangegeven heffingen.

VERORDENING (EEG) Nr. 3605/92 VAN DE COMMISSIE

van 14 december 1992

tot vaststelling van de invoerheffingen voor witte suiker en ruwe suiker

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3484/92 [2], en met name op artikel 16, lid 8,

Overwegende dat de heffingen welke van toepassing zijn bij de invoer van witte suiker en van ruwe suiker, vastgesteld zijn bij Verordening (EEG) nr. 1813/92 van de Commissie [3], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3574/92 [4];

Overwegende dat de toepassing van de in Verordening (EEG) nr. 1813/92 neergelegde regelen en bepalingen op de gegevens waarover de Commissie thans beschikt, leidt tot het wijzigen van de thans geldende heffingen overeenkomstig de bijlage van deze verordening;

Overwegende dat, ten einde de normale werking van het stelsel van heffingen te verzekeren, het nodig is voor de berekening van deze laatste:

— een uit de spilkoers voortvloeiende omrekeningskoers waarop de in artikel 3, lid 1, laatste alinea, van Verordening (EEG) nr. 1676/85 van de Raad [5], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2205/90 [6], bedoelde correctiefactor is toegepast, voor de munteenheden welke onderling worden gehandhaafd binnen een contante maximummarge op een bepaald moment van 2,25 %,

— een omrekeningskoers voor de andere munteenheden, die is gebaseerd op het gemiddelde van de koersen van de ecu die in een bepaalde periode zijn bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, serie C, en op welke koers de in het vorige streepje bedoelde correctiefactor is toegepast,

aan te houden; dat deze wisselkoersen de op 11 december 1992 vastgestelde koersen zijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 16, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1785/81 bedoelde invoerheffingen worden voor ruwe suiker van de standaardkwaliteit en voor witte suiker vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 15 december 1992.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 14 december 1992.

Voor de Commissie

Ray MAC SHARRY

Lid van de Commissie

---

(1) PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.
(2) PB nr. L 353 van 3. 12. 1992, blz. 8.
(3) PB nr. L 183 van 3. 7. 1992, blz. 18.
(4) PB nr. L 362 van 11. 12. 1992, blz. 74.
(5) PB nr. L 164 van 24. 6. 1985, blz. 1.
(6) PB nr. L 201 van 31. 7. 1990, blz. 9.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 14 december 1992 tot vaststelling van de invoerheffingen voor witte suiker en ruwe suiker

(in ecu/100 kg)

GN-code	Bedrag der heffing (3)
1701 11 10	40,14 (1)
1701 11 90	40,14 (1)
1701 12 10	40,14 (1)
1701 12 90	40,14 (1)
1701 91 00	47,27
1701 99 10	47,27
1701 99 90	47,27 (2)

(1) Het bedrag van de toe te passen heffing wordt berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 2 of artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 837/68 van de Commissie.

(2) Overeenkomstig het bepaalde in artikel 16, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1785/81 geldt dit bedrag ook voor van witte of ruwe suiker vervaardigde suiker die toegevoegde stoffen, andere dan aromatiserende stoffen of kleurstoffen, bevat.

(3) Krachtens artikel 101, lid 1, van Besluit 91/482/EEG van de Raad mogen produkten van oorsprong uit de LGO met vrijdom van heffingen in de Gemeenschap worden ingevoerd. Krachtens artikel 101, lid 4, van genoemd besluit moet evenwel een bedrag worden geheven dat gelijk is aan het bij Verordening (EEG) nr. 1870/91 vastgestelde bedrag.

VERORDENING (EEG) Nr. 3606/92 VAN DE COMMISSIE

van 14 december 1992

tot wijziging van het correctiebedrag bij invoer in de Gemeenschap van de Tien van artisjokken van herkomst uit Spanje

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3709/89 van de Raad van 4 december 1989 tot vaststelling van de algemene voorschriften voor de toepassing van de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal ten aanzien van het mechanisme van compenserende bedragen bij invoer van groenten en fruit van herkomst uit Spanje [1], en met name op artikel 4, lid 2,

Overwegende dat krachtens artikel 152 van de Toetredingsakte met ingang van 1 januari 1990 bij invoer in de Gemeenschap in haar samenstelling per 31 december 1985, hierna „Gemeenschap van de Tien" genoemd, een mechanisme van compenserende bedragen wordt toegepast voor groenten en fruit van herkomst uit Spanje waarvoor ten opzichte van derde landen een referentieprijs wordt vastgesteld;

Overwegende dat de algemene regels voor de toepassing van het mechanisme van compenserende bedragen zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 3709/89 en dat de voorschriften voor de toepassing van dit mechanisme zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 3820/90 van de Commissie [2];

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 3531/92 van de Commissie [3] een correctiebedrag is ingesteld bij invoer in de Gemeenschap van de Tien van artisjokken van herkomst uit Spanje;

Overwegende dat in artikel 3, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 3709/89 is bepaald onder welke voorwaarden een op grond van artikel 3, lid 1, van de bedoelde verordening ingesteld correctiebedrag wordt gewijzigd; dat op grond van deze voorwaarden het bij invoer in de Gemeenschap van de Tien van artisjokken van herkomst uit Spanje te innen correctiebedrag moet worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 3531/92 opgenomen bedrag van 5,78 ecu wordt vervangen door het bedrag van 22,55 ecu.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 15 december 1992.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 14 december 1992.

Voor de Commissie

Ray MAC SHARRY

Lid van de Commissie

---

[1] PB nr. L 363 van 13. 12. 1989, blz. 3.
[2] PB nr. L 366 van 29. 12. 1990, blz. 43.
[3] PB nr. L 358 van 8. 12. 1992, blz. 11.

VERORDENING (EEG) Nr. 3607/92 VAN DE COMMISSIE

van 14 december 1992

tot wijziging van de invoerheffingen voor op basis van granen en rijst verwerkte produkten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1738/92 ([2]), inzonderheid op artikel 14, lid 4,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1418/76 van de Raad van 21 juni 1976 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ([3]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 674/92 ([4]), inzonderheid op artikel 12, lid 4,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1676/85 van de Raad van 11 juni 1985 inzake de waarde van de rekeneenheid en de wisselkoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast ([5]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2205/90 ([6]), inzonderheid op artikel 3,

Overwegende dat de bij de invoer van de op basis van granen en rijst verwerkte produkten geldende heffingen zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 3432/92 van de Commissie ([7]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3596/92 ([8]);

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1906/87 van de Raad ([9]) Verordening (EEG) nr. 2744/75 van de Raad ([10]) gewijzigd is met betrekking tot de produkten van de GN-codes 2302 10, 2302 20, 2302 30 en 2302 40;

Overwegende dat, ten einde de normale werking van het stelsel van heffingen te verzekeren, het nodig is voor de berekening van deze laatste:

— een uit de spilkoers voortvloeiende omrekeningskoers waarop de in artikel 3, lid 1, laatste alinea, van Verordening (EEG) nr. 1676/85 bedoelde correctiefactor is toegepast, voor de munteenheden welke onderling worden gehandhaafd binnen een contante maximummarge op een bepaald moment van 2,25 %,

— een omrekeningskoers voor de andere munteenheden, die is gebaseerd op het gemiddelde van de koersen van de ecu die in een bepaalde periode zijn bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, serie C, en op welke koers de in het vorige streepje bedoelde correctiefactor is toegepast,

aan te houden; deze wisselkoersen zijn de op 11 december 1992 vastgestelde koersen;

Overwegende dat de bovengenoemde correctiefactor toegepast wordt op alle elementen voor de berekening van heffingen, met inbegrip van de gelijkwaardigheidscoëfficiënten;

Overwegende dat het laatst waargenomen verschil tussen de heffing van het basisprodukt met meer dan 3,02 ecu per ton afwijkt van het gemiddelde van de heffingen; dat de thans geldende heffingen derhalve, krachtens artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1579/74 van de Commissie ([11]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1740/78 ([12]), overeenkomstig de bij deze verordening gevoegde tabel moeten worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bij de invoer van de in Verordening (EEG) nr. 2744/75 bedoelde op basis van granen en rijst verwerkte produkten te innen heffingen, vastgesteld in de bijlage van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3432/92 worden gewijzigd overeenkomstig de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 15 december 1992.

([1]) PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.
([2]) PB nr. L 180 van 1. 7. 1992, blz. 1.
([3]) PB nr. L 166 van 25. 6. 1976, blz. 1.
([4]) PB nr. L 73 van 19. 3. 1992, blz. 7.
([5]) PB nr. L 164 van 24. 6. 1985, blz. 1.
([6]) PB nr. L 201 van 31. 7. 1990, blz. 9.
([7]) PB nr. L 347 van 28. 11. 1992, blz. 47.
([8]) PB nr. L 364 van 12. 12. 1992, blz. 55.
([9]) PB nr. L 182 van 3. 7. 1987, blz. 49.
([10]) PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 65.
([11]) PB nr. L 168 van 25. 6. 1974, blz. 7.
([12]) PB nr. L 202 van 26. 7. 1978, blz. 8.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 14 december 1992.

Voor de Commissie

Ray MAC SHARRY

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 14 december 1992 tot wijziging van de invoerheffingen voor op basis van granen en rijst verwerkte produkten

(in ecu/ton)

GN-code	Heffingen (9)	
	ACS-Staten	Derde landen (met uitzondering van ACS-Staten) (8)
1103 21 00	265,72	271,76
1104 19 10	265,72	271,76
1104 29 11	196,33	199,35
1104 29 31	236,19	239,21
1104 29 91	150,57	153,59
1104 30 10	110,72	116,76
1107 10 11	262,76	273,64
1107 10 19	196,33	207,21
1108 11 00	324,76	345,31
1109 00 00	590,48	771,82

(8) Bij de invoer in Portugal wordt de heffing verhoogd met het in artikel 2, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 3808/90 vermelde bedrag.

(9) Krachtens artikel 101, lid 1, van Besluit 91/482/EEG mogen produkten van oorsprong uit de LGO met vrijdom van heffingen in de Gemeenschap worden ingevoerd.

VERORDENING (EEG) Nr. 3608/92 VAN DE COMMISSIE

van 14 december 1992

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3385/92 houdende instelling van een compenserende heffing bij invoer van verse citroenen van oorsprong uit Turkije

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1035/72 van de Raad van 18 mei 1972 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1754/92 [2], en met name op artikel 27, lid 2, tweede alinea,

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 3385/92 van de Commissie [3], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3532/92 [4], een compenserende heffing werd ingesteld bij invoer van verse citroenen van oorsprong uit Turkije ;

Overwegende dat de aan de Commissie medegedeelde gegevens voor de berekening van de compenserende heffing hebben geleid tot de vaststelling van een nieuw bedrag met ingang van 8 december 1992 ; dat uit een latere mededeling is gebleken dat deze gegevens onvolledig waren ; dat voorts uit de berekening die aan de hand van de nieuwe aan de Commissie medegedeelde gegevens is gemaakt, blijkt dat de bij de invoer in de Gemeenschap van verse citroenen van oorsprong uit Turkije te innen compenserende heffing moet worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

Het in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 3385/92 voorkomende bedrag van 12,13 ecu wordt vervangen door het bedrag van 8,88 ecu.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Zij is van toepassing vanaf 8 december 1992.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 14 december 1992.

Voor de Commissie

Ray MAC SHARRY

Lid van de Commissie

---

[1] PB nr. L 118 van 20. 5. 1972, blz. 1.
[2] PB nr. L 180 van 1. 7. 1992, blz. 23.
[3] PB nr. L 344 van 26. 11. 1992, blz. 24.
[4] PB nr. L 358 van 8. 12. 1992, blz. 12.

VERORDENING (EEG) Nr. 3609/92 VAN DE RAAD

van 14 december 1992

tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 1992/1993, van het in artikel 3, lid 1 bis, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 426/86 bedoelde percentage in verband met de premie voor op basis van tomaten verwerkte produkten

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 426/86 van de Raad van 24 februari 1986 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector van op basis van groenten en fruit verwerkte produkten [1], inzonderheid op artikel 3, lid 3,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 426/86 is bepaald dat onder bepaalde voorwaarden een premie wordt betaald ten einde het sluiten van contracten tussen verenigingen van tomatentelers enerzijds en een verwerkersvereniging of een verwerker anderzijds te stimuleren;

Overwegende dat moet worden bepaald welk percentage van de totale in het verkoopseizoen 1992/1993 te verwerken hoeveelheid tomaten geldt als het „aanzienlijk percentage" waarvoor contracten met de telersverenigingen moeten worden gesloten;

Overwegende dat het, gezien de belangrijke rol van de verenigingen van tomatentelers in de Lid-Staten van produktie, dienstig is om het percentage van de totale te verwerken hoeveelheid tomaten waarvoor contracten met telersverenigingen moeten worden gesloten, te handhaven op het niveau van het verkoopseizoen 1991/1992,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor het verkoopseizoen 1992/1993 wordt het in artikel 3, lid 1 bis, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 426/86 bedoelde percentage vastgesteld op 80 %.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 14 december 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. GUMMER

---

[1] PB nr. L 49 van 27. 2. 1986, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1569/92 (PB nr. L 166 van 20. 6. 1992, blz. 5).

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE
van 25 november 1992
inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EEG-Verdrag
(Zaak IV/33.585 — verdeling van treinbiljetten door reisbureaus)
(Slechts de tekst in de Franse taal is authentiek)

(92/568/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, Eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag [1], laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, en met name op de artikelen 3 en 15,

Gezien de op 10 oktober 1991 aan de Internationale Spoorwegunie medegedeelde punten van bezwaar,

Na de betrokken ondernemersvereniging te hebben gehoord overeenkomstig artikel 19, lid 1, van Verordening nr. 17 en Verordening nr. 99/63/EEG van de Commissie van 25 juli 1963 over het horen van belanghebbenden en derden overeenkomstig artikel 19, leden 1 en 2, van Verordening nr. 17 van de Raad [2],

Na raadpleging van het Raadgevend Comité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities,

Overwegende hetgeen volgt:

I. DE FEITEN

A. Voorwerp van de procedure

(1) Deze procedure betreft de door de „Internationale Spoorwegunie" („Union internationale des chemins de fer", hierna UIC genoemd) vastgestelde voorwaarden voor erkenning van voor de afgifte van vervoerbiljetten voor reizigers per spoor bevoegde reisbureaus en de voorwaarden waaronder de erkende reisbureaus de biljetten kunnen verkopen.

B. De verhandeling van internationale vervoerbiljetten voor reizigers per spoor

(2) Volgens de huidige regeling die van toepassing is op de sector vervoer per spoor, vindt het internationale vervoer plaats in het kader van een samenwerking tussen alle bij een reis betrokken spoorwegondernemingen.

(3) In het kader van genoemde samenwerking stemt de prijs van een internationaal biljet in het algemeen overeen met de som van de tarieven voor de nationale trajecten.

Dank zij een verrekening tussen de spoorwegondernemingen achteraf kan iedere onderneming het gedeelte van de prijs van het biljet ontvangen dat overeenkomt met de prestatie die zij heeft geleverd.

(4) De internationale biljetten kunnen rechtstreeks door de spoorwegondernemingen of door de erkende reisbureaus worden verkocht. Het aantal erkende reisbureaus en hun procentuele aandeel in de totale verkoop van biljetten verschillen aanzienlijk per Staat. In 1990 was de situatie als volgt:

[1] PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.
[2] PB nr. 127 van 20. 8. 1963, blz. 2268/63.

Staat	Aantal erkende reisbureaus	Percentage biljetten verkocht door de reisbureaus
Duitsland	1 805	25
België	211	0,5 (binnenlands vervoer) 53 (internationaal vervoer)
Spanje	1 800	24
Frankrijk	2 391	20
Groot-Brittannië :		
binnenlands vervoer	1 983	7,5 (binnenlands vervoer)
internationaal vervoer	246	54 (internationaal vervoer)
Griekenland	140	25
Italië	1 710	8
Luxemburg	36	5,2
Nederland	184	29

(5) De ontwikkeling van het aanal erkende reisbureaus verschilt per spoorwegonderneming. Ondernemingen als de Deutsche Bundesbahn (DB), de Nationale Maatschappij voor Buurtspoorwegen (NMBS) en de Spaanse spoorwegen (RENFE) hebben het aantal erkende reisbureaus de laatste jaren uitgebreid, terwijl andere ondernemingen zoals de Britse (BR) en de Franse spoorwegen (SNCF) een omgekeerd beleid hebben gevoerd.

(6) Tijdens de procedure hebben vertegenwoordigers van de UIC verklaard dat er jaarlijks ongeveer 130 miljoen internationale treinreizen worden gemaakt, voor een gemiddelde kostprijs van 50 ecu per reis, wat neerkomt op een omzet van ongeveer 6,5 miljard ecu.

C. Vergoeding van de distributeurs van biljetten

(7) De verkoop van een vervoerbiljet door een reisbureau is een verrichting van diensten die aanleiding geeft tot een vergoeding.

(8) Deze vergoeding geschiedt in de vorm van een over de volle prijs van het biljet berekende commissie. Wanneer een reisbureau derhalve een biljet verkoopt voor een door twee spoorwegondernemingen verzorgde internationale reis, ontvangt dit bureau een commissie van de twee ondernemingen die proportioneel wordt vastgesteld aan de hand van de opbrengst die elk ten deel valt.

(9) Op dezelfde wijze ontvangt de spoorwegonderneming die rechtstreeks een internationaal biljet verkoopt voor een reis die zij uitvoert met een andere onderneming, een commissie van de laatstgenoemde onderneming voor wier rekening zij het biljet verkoopt.

De onderneming die het biljet daarentegen verkoopt, „bespaart" de commissie die zij zou betalen indien het biljet door een reisbureau zou zijn verkocht.

D. De Internationale Spoorwegunie (UIC)

(10) De UIC is een wereldwijd verband van spoorwegmaatschappijen. In artikel 1 van de statuten is bepaald dat zij als doelstelling heeft :

a) „onderzoeken en studies uit te voeren of te doen uitvoeren met het doel eenheid en verbetering te brengen in de voorwaarden van inrichting en exploitatie van spoorwegen op internationaal niveau ;

b) onder de in deze statuten bepaalde voorwaarden de spoorwegnetten naar buiten toe te vertegenwoordigen bij het onderzoeken van gemeenschappelijke vraagstukken die deze betreffen en voor de behartiging van hun belangen ;

c) zorg te dragen voor de coördinatie en het gezamenlijk optreden van de internationale organisaties die partij zijn bij de in bijlage 1 weergegeven speciale overeenkomst. In het kader van deze statuten worden organisaties buiten de UIC „deelnemende organisaties" genoemd.".

(11) De belangrijkste organen van de UIC zijn :

a) De Algemene Vergadering : deze beslist over wijzigingen van de statuten en de toelating of de uitsluiting van een lid, zet beleidslijnen uit en neemt de nodige besluiten in verband met de werking van de UIC op basis van voorstellen van het Beheerscomité, . . . ;

b) Het Beheerscomité is samengesteld uit 26 spoorwegnetten, met inbegrip van het met het voorzitterschap belaste net.

Zijn voornaamste taken zijn :

— „zorg te dragen voor het beheer van de UIC en besluiten van algemene strekking te nemen ;

— het aanwijzen van de spoorwegnetten die de studiegroepen voorzitten, van de leden van de commissie en de technische comités ;

— het vaststellen van het werkprogramma voor de studiegroepen, het geven van richtsnoeren om de uitvoering daarvan te garanderen en het nemen van alle dienstige besluiten, na inzage van de voorstellen en verslagen die deze groepen hebben ingediend.".

c) De Secretaris-generaal, die door de Algemene Vergadering wordt benoemd, legt van de activiteiten van de UIC verantwoording af aan de Algemene Vergadering en het Beheerscomité, legt het Beheerscomité de boekhouding en de ontwerp-begroting van het Secretariaat-generaal voor, draagt zorg voor de verbreiding van de besluiten van de UIC en is verantwoordelijk voor de public relations van de UIC.

(12) De UIC kent tevens de volgende, in artikel 15 van de statuten genoemde studiegroepen :

1. De door het Beheerscomité opgerichte commissies voor het bestuderen van de belangrijkste categorieën aangelegenheden die voor de spoorwegnetten van belang zijn.

   Deze commissies hebben de mogelijkheid om zich in hun taak te laten bijstaan door werkorganen :

   — hetzij werkgroepen voor onderzoek van een welbepaald probleem,

   — hetzij subcommissies voor vraagstukken met een meer permanent karakter ;

2. door het Beheerscomité ingestelde technische comités die worden gelijkgesteld met de commissies ;

3. kantoren, bureaus en centra die door de Algemene Vergadering worden opgericht om de taken uit te voeren die niet door de commissies kunnen worden vervuld ;

4. naar gelang van de behoeften door het Beheerscomité ingestelde ad hoc groepen met een al dan niet permanent karakter.

(13) In artikel 33 van de statuten is bepaald dat de in artikel 15 genoemde commissies en ad hoc groepen zich bij de vaststelling van hun aan het Beheerscomité voor te leggen werkprogramma's houden aan de richtsnoeren van de hogere organen van de UIC.

Met betrekking tot de organisatievorm en de werkwijze van de commissies en de ad hoc groepen heeft het Beheerscomité een bijzonder reglement met de naam „fiche C1" goedgekeurd.

(14) Artikel 1 van deze fiche luidt :

„**Art.** 1 — Naar gelang van de verschillende bevoegdheden zijn de volgende organen belast met de uitvoering van studies en gezamenlijke projecten en de uitwisseling van informatie :

1. Acht commissies

   Commissie Reizigers
   Commissie Goederen
   Commissie Financiën
   Commissie Verplaatsing
   Commissie Tractie en Rollend Materieel
   Commissie Verkennend Onderzoek en Economie
   Commissie Vaste Installaties
   Commissie Informatica

2. Het Leidinggevend Comité van het Bureau voor technisch-wetenschappelijk onderzoek (ORE)

3. Het Centraal Compensatiebureau van Brussel (BCC)

4. De in het kader van artikel 15 van de statuten ingestelde ad hoc groepen, waartoe de Groepen Juridische Zaken, Documentatie en Statistiek behoren.".

(15) Luidens artikel 6 van fiche C1 beschikken de commissies over de beslissingsbevoegdheid in de in hun werkprogramma vermelde aangelegenheden.

(16) De commissies zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van de spoorwegnetten die een rang rechtstreeks onder algemeen directieniveau bekleden.

(17) De conclusies van de studies kunnen met name worden weergegeven in de vorm van „fiches". In dit verband wordt in artikel 12 van fiche C1 bepaald :

„De conclusies van een studie die strekken tot het nemen van een besluit met een bindend karakter, een aanbeveling of een aanwijzing, moeten in een definitieve vorm worden opgesteld, hetzij als nieuwe „fiche", hetzij als wijziging van een bestaande fiche.

In de conclusies moet worden gepreciseerd of de daarin vastgestelde bindende maatregelen moeten worden toegepast op alle spoorwegnetten van de UIC of slechts op bepaalde spoorwegnetten.".

(18) Het stemrecht van de spoorwegnetten die lid zijn van de commissies is vastgesteld overeenkomstig artikel 47 van de statuten, naar luid waarvan de spoorwegnetten beschikken over één stem, vermeerderd met 1/5 van het aantal stemmen dat hen op grond van artikel 43 is toegekend, waarbij de berekening wordt uitgevoerd tot het eerste cijfer na de komma.

Een bepaald orgaan kan echter slechts een bindend besluit nemen indien ten minste tweederde van de leden vertegenwoordigd zijn en ten minste de helft daadwerkelijk aanwezig is en aan de stemming deelneemt.

(19) De wijzen van verspreiding van de notulen van de vergaderingen van de commissies of de studiegroepen zijn in bijlage 2 van fiche C1 uiteengezet.

In alle gevallen worden de notulen van de vergaderingen door het Secretariaat-generaal verspreid onder de leden van de UIC.

E. Voorwaarden voor erkenning van reisbureaus

(20) De Commissie Reizigers van de UIC heeft in 1952 een UIC-fiche „Reisbureaus" met nummer 130 opgesteld, die nadien vele malen is bijgewerkt. De uitgave van 1 juli 1979 is als veertiende editie voorgesteld en ook deze is tot 1990 ten minste elf maal gewijzigd.

(21) Deze UIC-fiche 130 bevat een omschrijving van de algemene betrekkingen tussen de spoorwegondernemingen en de reisbureaus, en gaat vergezeld van een standaard-erkenningscontract en een tabel van de aan reisbureaus toegekende commissies in verband met internationale vervoerdiensten. De voornaamste bepalingen van deze fiche zijn :

(22) *Regels inzake de erkenning*

Krachtens artikel 1.a van de UIC-fiche 130 geschiedt de erkenning van de reisbureaus door het voornaamste spoorwegnet van het land waar deze reisbureaus gevestigd zijn. Wat betreft rechtstreekse coupons of sectorcoupons die betrekking hebben op een ander spoorwegnet wordt die erkenning verleend met instemming van dat laatste net. Uitzonderingen op deze regels zijn echter mogelijk, met name in wederkerigheidsovereenkomsten tussen de verschillende spoorwegnetten.

Uit de door de ondernemingen verstrekte informatie blijkt dat aan deze bepaling in zeer grote mate gevolg wordt gegeven en dat erkenning van reisbureaus in het buitenland door een spoorwegonderneming slechts bij wijze van uitzondering en in het algemeen voor de verkoop van zeer specifieke diensten plaatsvindt.

Dit is het geval bij de SNCF, die voor de verkoop van speciale biljetten voor haar autoslaaptreinen een reisbureau in het Verenigd Koninkrijk heeft erkend.

De DSB (Deense spoorwegonderneming) heeft dan weer uitsluitend in Australië, IJsland, Singapore en de Verenigde Staten van Amerika, enkele reisbureaus erkend.

Ten slotte hebben de Italiaanse Spoorwegen reisbureaus buiten Italië erkend, maar het betreft hier uitsluitend reisbureaus van hun dochtermaatschappij „CIT".

(23) *Gebruik van een standaardcontract*

Artikel 1.3 van de UIC-fiche 130 bepaalt te deze :

„Het wordt de spoorwegnetten aanbevolen om zich in de met de reisbureaus te sluiten overeenkomsten te baseren op het standaardcontract in bijlage 1 bij deze fiche.".

Volgens de door de spoorwegnetten gegeven informatie wordt aan deze bepaling eveneens in zeer ruime mate gevolg gegeven door de spoorwegondernemingen, die dit standaardcontract geheel overnemen of de belangrijkste bepalingen daarvan in hun eigen contract opnemen.

(24) *Voorwaarden voor toekenning van commissie aan reisbureaus*

Deze worden uiteengezet in artikel 3 van de UIC-fiche 130.

Artikel 3.1. : „Het wordt alle spoorwegnetten aanbevolen om aan de reisbureaus een identieke commissie te verlenen op sectorcoupons en op hun deel in rechtstreekse biljetten en coupons. Indien bepaalde netten die hun coupons door de reisbureaus laten drukken een verschil wensen aan te brengen tussen de commissiepercentages voor de twee categorieën biljetten, ten einde de reisbureaus een vergoeding voor de drukkosten te bieden, is het wenselijk dat het verschil tussen de toegekende percentages zo klein mogelijk wordt gehouden.".

Artikel 3.2. : „De spoorwegnetten dienen een commissie toe te kennen op hun aandeel in rechtstreekse biljetten en coupons en op sectorcoupons die door de reisbureaus worden gekocht in de stations en de officiële kantoren van het net dat deze heeft erkend, voor zover bedoelde reisbureaus op grond van hun contract met dit net niet zelf biljetten kunnen uitgeven.

Het wordt de netten aanbevolen om voor de gekochte biljetten een lager commissiepercentage te verlenen dan dat welke overeengekomen is voor de biljetten die door de reisbureaus zelf worden uitgegeven, behalve in de landen waar reisbureaus nooit worden belast met de uitgifte van bepaalde categorieën biljetten en waar voor die categorieën het voor de uitgifte vastgestelde normale percentage geldt.".

De bepalingen van het gehele artikel 3 worden vastgesteld als „voorschriften van essentiële aard". De specifieke bepalingen van artikel 3.2 worden als bindend aangegeven voor de spoorwegondernemingen.

(25) Uit de door de ondernemingen tijdens het onderzoek overgelegde informatie blijkt dat deze bepalingen betreffende de voorwaarden voor toekenning van commissie in ruime mate door de spoorwegondernemingen worden toegepast.

Met betrekking tot de commissie die wordt verleend op sectorcoupons en rechtstreekse coupons hebben de zes ondervraagde spoorwegondernemingen geantwoord dat zij hiervoor hetzelfde percentage toekennen.

Eveneens kan worden vastgesteld dat elf van de twaalf spoorwegondernemingen van de Gemeenschap voor door de reisbureaus gekochte biljetten daadwerkelijk een lager commissiepercentage toekennen dan voor de door de reisbureaus zelf uitgegeven biljetten. Alleen de NMBS verleent in beide gevallen een identieke commissie.

(26) *Vaststelling van de commissiepercentages*

Voor de door de reisbureaus uitgegeven biljetten verleenden de spoorwegondernemingen tot 31 december 1989 de volgende commissiepercentages:

— 10 ondernemingen verleenden 9 %,

— 1 onderneming verleende 8,5 %,

— 1 onderneming verleende 8 %.

Dezelfde percentages werden voor de door de spoorwegondernemingen onderling uitgegeven biljetten toegepast.

(27) Met betrekking tot de vaststelling van deze commissiepercentages moet worden benadrukt dat de voorzitter van het Comité Distributie van de UIC in antwoord op een verzoek om inlichtingen bij schrijven van 6 maart 1990 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen heeft verklaard dat „het Comité Distributie heeft voorgesteld en verkregen dat het aan de reisbureaus toegekende commissiepercentage vanaf 1 januari 1990 op 10 % wordt gebracht. Uitzondering: de Italiaanse spoorwegen hebben het oude percentage van 9 % en de Tunesische spoorwegen en de Compagnie Maritime Transmediterranea dat van 8 % gehandhaafd.".

De voorzitter van het Comité Distributie heeft tevens verduidelijkt dat „de netten (*) in afwachting van de herdruk van fiche 130 een brief hebben ontvangen waarvan een afschrift is bijgevoegd".

(28) Genoemde brief is op 24 januari 1990 door de voorzitter van het Comité Distributie van de UIC aan de spoorwegnetten gezonden.

Hierin wordt inzonderheid vermeld: „In de bijlage bij dit schrijven vindt U een rectificatie van fiche 130 ingevolge de besluiten van de Commissie Reizigers van de UIC van 25 april 1989 en 26 oktober 1989... deze bijlage is te beschouwen als een voorlopige rectificatie van fiche 130 in afwachting van de herdruk hiervan door de UIC.".

(29) In de vorenbedoelde rectificatie van UIC-fiche 130 word in verband met de commissies bepaald:

„De commissiepercentages voor bureaus die door een buitenlandse spoorweg zijn erkend en die voor buitenlandse spoorwegen voor door hun stations verleende diensten zijn vermeld in bijlage 4. Deze commissiepercentages gelden voor alle internationale vervoerdiensten waarop het TCV („tarif commun voyageurs" — gemeenschappelijk tarief reizigers) en de daarbij behorende bijzondere of speciale bijlagen van toepassing zijn, alsmede op alle diensten waarop met de speciale bijlagen bij het TCV vergelijkbare richtsnoeren of overeenkomsten van toepassing zijn, voor zover in genoemde tarieven geen andere percentages worden vastgesteld.

Voor de diensten „reserveringen", waarvoor volgens fiche 301.2 elektronisch een korting wordt toegekend, geldt het eenheidscommissiepercentage dat het toekennende spoorwegnet verleent aan de andere netten. Het commissiepercentage voor de andere netten en de reisbureaus die door een buitenlandse spoorweg zijn erkend, is in beginsel uniform vastgesteld op 10 %. De spoorwegnetten die een percentage van minder dan 10 % toekennen, ontvangen van de andere netten slechts een percentage dat overeenkomt met hetgeen zij zelf aan andere netten verlenen (wederkerigheidsovereenkomst). Bij bilaterale of multilaterale overeenkomst kunnen de netten een hogere commissie toekennen dan het in bijlage 4 genoemde percentage. Het spoorwegnet dat een reisbureau erkent voor de verkoop van diensten bepaalt zelf volledig de aan dit reisbureau voor de verkoop van deze diensten verschuldigde commissie. Hetzelfde geldt voor de diensten die de reisbureaus kunnen verkrijgen bij de loketten van de spoorwegen, met dien verstande dat de in dit geval toegekende lagere commissie inbegrepen is bij die, welke door de andere netten wordt toegekend voor verkopen in de stations van het erkennende net.".

(30) In genoemde bijlage 4 wordt voor elk spoorwegnet vastgesteld welk commissiepercentage wordt verleend aan de door een buitenlands net erkende reisbureaus alsmede het percentage dat aan de andere netten wordt toegekend.

Alle Europese netten verlenen een commissie van 10 %, behalve het Italiaanse net dat een commissie toekent van 6 % voor de in de stations afgegeven biljetten en van 9 % voor de door de reisbureaus afgegeven biljetten.

Alle netten kennen het commissiepercentage toe onder voorbehoud van wederkerigheid van de zijde van de andere netten.

(*) De term „netten" wordt gebruikt in de betekenis van „spoorwegondernemingen".

(31) De door de spoorwegnetten aan de Commissie verstrekte inlichtingen bevestigen dat deze, met uitzondering van de Italiaanse spoorwegen, daadwerkelijk een commissie van 10 % toepassen.

(32) *De verplichting vervoerbewijzen uit te geven en te verkopen tegen de in de tarieven vermelde officiële prijzen*

In artikel 4 van het door de UIC opgestelde standaardcontract voor de erkenning van reisbureaus wordt ten aanzien van de verplichtingen van het reisbureau in het bijzonder bepaald:

„Het reisbureau is gehouden om de vervoerbewijzen uit te geven en te verkopen tegen de in de tarieven vermelde officiële prijzen en af te zien van de inning van vervaardigingskosten voor de uitgegeven vervoerbewijzen.".

(33) Soortgelijke bepalingen zijn door de spoorwegondernemingen overgenomen in de contracten die zij hanteren.

Zo is in artikel 2 (II) van het door de British Railways Board gehanteerde contract bepaald: „Het reisbureau kan slechts vervoerbewijzen verkopen tegen de door de British Railways Board vastgestelde prijzen en elk biljet moet bij de verkoop worden gedateerd.".

(34) In artikel 4.5 van de door de NMBS gehanteerde overeenkomst is bepaald dat „het reisbureau verplicht is om zorg te dragen voor de verkoop van de hem toevertrouwde vervoerbewijzen volgens de voorschriften van de NMBS en tegen de prijzen die het zijn medegedeeld.".

(35) Wat de SNCF betreft, bepaalt artikel 5 van het door haar gehanteerde contract dat „de vervoerbewijzen dienen te worden verkocht tegen door de Spoorwegen vastgestelde prijzen", terwijl in punt 5 van het onderdeel bedingen en algemene voorwaarden is bepaald dat „de vervoerbewijzen dienen te worden verkocht tegen door de Spoorwegen vastgestelde prijzen. Op de in dat verband opgestelde facturen moeten de voor rekening van de SNCF ontvangen bedragen duidelijk worden vermeld.".

(36) Bepaalde spoorwegondernemingen vullen deze bepalingen aan met specifieke bepalingen betreffende de aan reisbureaus toegekende commissie.

(37) Zo wordt in artikel 3 van het contract van de Britse spoorwegen bepaald: „Het reisbureau behoudt de volledige door de British Railways Board toegekende commissie en staat deze geheel noch gedeeltelijk af aan om het even wie, noch door middel van korting, noch op enige andere wijze.".

(38) De Griekse spoorwegen hebben eveneens in een aan de Commissie gericht schrijven van 3 april 1990 verklaard: „Het is de door de Griekse spoorwegen erkende reisbureaus niet toegestaan een gedeelte van hun commissie aan hun klanten af te staan, ten einde oneerlijke concurrentie ten opzichte van de spoorwegen te vermijden.".

(39) Ten slotte hebben de Deense spoorwegen in een schrijven aan de Commissie van 30 mei 1990 over hetzelfde onderwerp gepreciseerd dat de reisbureaus een deel van hun commissie kunnen afstaan, doch uitsluitend aan hun eventuele bijkantoren.

(40) *Verbod om concurrerende wijzen van vervoer te bevoordelen*

De voor de verkoop van biljetten voor vervoer per spoor bevoegde reisbureaus worden in het algemeen ook erkend voor de verkoop van biljetten voor vervoer op andere wijzen: per vliegtuig, autobus, boot.

(41) In artikel 4 van het door de UIC opgestelde standaard-erkenningscontract is hierover bepaald: „Het reisbureau is verplicht om in zijn reklame, aanbiedingen en raadgevingen aan klanten geen reizen te bevoordelen met vervoerbewijzen die concurreren met het vervoer per spoor en met de andere in lid 1 genoemde wijzen van vervoer.". (In lid 1 worden de andere wijzen van vervoer genoemd die door de spoorwegnetten zelf of in samenwerking met deze worden geëxploiteerd.)

II. JURIDISCHE BEOORDELING

A. Toepasselijkheid van de mededingingsregels

(42) Volgens de vertegenwoordigers van de UIC zijn de mededingingsregels in casu niet van toepassing. Hiervoor voeren zij in hoofdzaak drie redenen aan:

— de risico's in verband met de uitvoering van de vervoerovereenkomst worden niet gedragen door de erkende reisbureaus;

— de spoorwegondernemingen concurreren niet met elkaar doch werken samen om internationale diensten aan te bieden;

— de reisbureaus zijn enkel bevoegd om over contracten te onderhandelen en deze te sluiten voor rekening van de spoorwegnetten en zij mogen niets van hun commissie afstaan.

(43) Het probleem van de toepasselijkheid van de mededingingsregels op de betrekkingen tussen de reisbureaus en hun volmachtgevers werd reeds opgeworpen in zaak 311/85 [1], VVR/Sociale Dienst. Volgens de Belgische Regering kon artikel 85 van het EEG-Verdrag niet van toepassing zijn op de betrekkingen tussen de reisbureaus en de touroperators, aangezien het in dergelijke gevallen zou gaan om betrekkingen als tussen lastgever en lasthebber en de reisagent dus als een hulporgaan van de touroperator te beschouwen zou zijn.

(44) Het Hof van Justitie heeft dit punt overwogen :

„Opgemerkt zij evenwel, dat een reisagent als door de nationale rechter bedoeld, moet worden beschouwd als een zelfstandig tussenpersoon, die een autonome dienstverleningsactiviteit uitoefent. Immers, enerzijds verkoopt een reisagent georganiseerde reizen van een zeer groot aantal touroperators, anderzijds verkoopt een touroperator zijn reizen via een zeer groot aantal reisagenten. Anders dan de Belgische Regering suggereert, kan een dergelijke reisagent dan ook niet worden aangemerkt als een in de onderneming van deze of gene touroperator geïntegreerd hulporgaan." (rechtsoverweging 20).

(45) Die redenering geldt voor de onderhavige zaak aangezien enerzijds, de reisagenten naast vervoerprestaties ook diensten verkopen in verband met het hotelwezen, toerisme, kunst, enz., die door een zeer groot aantal vervoerders, touroperators en andere dienstverleners worden georganiseerd en geleverd, en anderzijds elke vervoeronderneming, in casu elke spoorwegonderneming, haar diensten verkoopt via een zeer groot aantal distributeurs, hetzij reisagenten hetzij andere spoorwegondernemingen.

(46) In deze zaak kunnen de reisagenten derhalve niet worden aangemerkt als in de spoorwegondernemingen geïntegreerde hulporganen. Mitsdien is artikel 85 van het EEG-Verdrag van toepassing op de betrekkingen tussen de spoorwegondernemingen en de reisagenten.

B. Verordening nr. 17

(47) Op 10 oktober 1991 heeft de Commissie overeenkomstig de procedurevoorschriften van Verordening nr. 17 aan de UIC een mededeling van punten van bezwaar gezonden.

(48) In haar schriftelijke en mondelinge antwoorden op de mededeling van punten van bezwaar bestrijdt de UIC de toepasselijkheid van Verordening nr. 17. Volgens de UIC zijn de reisbureaus in het kader van deze zaak tussenpersonen op het gebied van vervoer, weshalve Verordening (EEG) nr. 1017/68 van de Raad van 19 juli 1968 houdende de toepassing van mededingingsregels op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren [2], gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Griekenland, de toepasselijke verordening is.

(49) Artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 luidt immers :

„Op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren is deze verordening van toepassing op overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen, welke tot doel of ten gevolge hebben, het bepalen van vrachtprijzen en vervoervoorwaarden, het beperken of controleren van het vervoersaanbod, het verdelen van de vervoermarkten, de toepassing van technische verbeteringen of de technische samenwerking, de gemeenschappelijke financiering of verwerving van materieel of benodigdheden voor vervoer, die rechtstreeks verband houdt met vervoersprestaties, voor zover zulks noodzakelijk is voor de gemeenschappelijke exploitatie van een groep ondernemingen voor vervoer over de weg of over de binnenwateren zoals omschreven in artikel 4, en op machtsposities op de vervoermarkt. Deze verordening is eveneens van toepassing op handelingen van tussenpersonen in het vervoer welke hetzelfde doel of dezelfde gevolgen hebben als bovengenoemde.".

(50) De argumentatie van de UIC kan echter om drie redenen niet worden aanvaard.

(51) Om te beginnen moet worden vastgesteld dat Verordening nr. 141 van de Raad [3], laatstelijk gewijzigd bij Verordening nr. 1002/67/EEG [4], de vervoersector vrijstelt van de toepassing van Verordening nr. 17, ten einde rekening te houden met de bijzondere aspecten van de vervoersector.

(52) In dat verband heet het in de derde overweging van Verordening nr. 141 :

„Overwegende dat de bijzondere aspecten van het vervoer de niet-toepassing van Verordening nr. 17 slechts rechtvaardigen ten aanzien van overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen welke rechtstreeks betrekking hebben op het verrichten van vervoerprestaties,".

(53) Het besluit van de UIC dat het voorwerp vormt van de onderhavige procedure heeft echter betrekking op de voorwaarden waaronder aan de reisbureaus

[1] Jurisprudentie 1987, blz. 3801.

[2] PB nr. L 175 van 23. 7. 1968, blz. 1.
[3] PB nr. 124 van 28. 11. 1962, blz. 2751/62.
[4] PB nr. L 306 van 16. 12. 1967, blz. 1.

vergunning wordt verleend voor de verkoop van vervoerdocumenten en op de voorwaarden voor de verdeling van deze biljetten. Het is duidelijk dat die activiteit dus niet „rechtstreeks" betrekking heeft op het verrichten van vervoerprestaties.

(54) Voorts heeft het Hof van Justitie in zijn voornoemd arrest in zaak 311/85 in verband met de voorwaarden waaronder de reisagenten reizen van de touroperators kunnen verkopen, vastgesteld „dat een reisagent als door de nationale rechter bedoeld, moet worden beschouwd als een zelfstandig tussenpersoon, die een autonome dienstverleningsactiviteit uitoefent" (rechtsoverweging 20).

Die autonome dienstverleningsactiviteit betreft dus niet de vervoerprestatie die uitsluitend door de volmachtgever wordt verricht.

(55) Ook de Raad heeft in Richtlijn 82/470/EEG van 29 juni 1982 houdende maatregelen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden van bepaalde tussenpersonen op het gebied van het vervoer en van reisbureaubedrijven (groep 718 CITI) alsmede van opslagbedrijven (groep 720 CITI) [1], een duidelijk onderscheid gemaakt tussen de werkzaamheden van tussenpersonen op het gebied van het vervoer en die van reisbureaubedrijven.

(56) Ingevolge artikel 2 van Richtlijn 82/470/EEG bestaan de werkzaamheden van tussenpersonen op het gebied van het vervoer met name in „het als tussenpersoon optreden tussen ondernemers van de verschillende takken van vervoer en personen die goederen verzenden of zich goederen laten toezenden, en het verrichten van verschillende daarmee samenhangende werkzaamheden".

(57) Volgens artikel 3 van Richtlijn 82/470/EEG omvat de benaming tussenpersoon op het gebied van het vervoer met name de werkzaamheden van vervoercommissionnair („commissionnaire de transport") en „courtier de fret" in België, Frankrijk en Luxemburg, „Spediteur" in Duitsland en „freight forwarder" in het Verenigd Koninkrijk.

(58) De benaming reisagent („agent de voyages") die identiek is in België, Frankrijk en Luxemburg, stemt overeen met het begrip „travel agent" in Ierland en het Verenigd Koninkrijk en „Reisebürounternehmer" in Duitsland.

(59) Bijgevolg moet worden besloten dat de werkzaamheden van reisagent en die van tussenpersoon op het gebied van het vervoer niet met elkaar kunnen worden verward en dat de werkzaamheden van reisagenten een onafhankelijke dienstverlening vormen die onder de werkingssfeer van Verordening nr. 17 valt.

[1] PB nr. L 213 van 21. 7. 1982, blz. 1.

C. Het begrip ondernemersvereniging

(60) De spoorwegondernemingen in de Gemeenschap zijn overheidsbedrijven die belast zijn met de levering en de verhandeling van personen- en goederenvervoerdiensten. Op de verschillende vervoermarkten concurreren zij met andere overheidsbedrijven of particuliere ondernemingen.

Zij vormen bijgevolg ondernemingen in de zin van artikel 85 van het EEG-Verdrag.

(61) Deze ondernemingen hebben de UIC opgericht, een vereniging met rechtspersoonlijkheid die de technische en commerciële samenwerking tussen de spoorwegondernemingen mogelijk maakt.

De UIC vormt dus een ondernemersvereniging in de zin van artikel 85 van het EEG-Verdrag.

D. Het begrip besluit van een ondernemersvereniging

(62) In de loop van de procedure heeft de UIC aangevoerd dat UIC-fiche 130 slechts een aanbeveling is die de spoorwegondernemingen niet belet buiten hun grondgebied reisagenten te erkennen. De UIC is van mening dat een dergelijke aanbeveling geen besluit van een ondernemersvereniging vormt in de zin van artikel 85 van het EEG-Verdrag.

(63) In dit verband moet worden opgemerkt dat de bepalingen van UIC-fiche 130 werden opgesteld door de werkorganen van de UIC en goedgekeurd door de Commissie Reizigers, voordat zij onder de aangesloten spoorwegen werden verspreid.

(64) In verband met het aan de reisbureaus toegekend commissiepercentage heeft de voorzitter van het Comité Distributie van de UIC verklaard dat „het Comité Distributie heeft voorgesteld en verkregen dat het aan de reisbureaus toegekende commissiepercentage vanaf 1 januari 1990 op 10 % wordt gebracht . . .".

Bij brief van de voorzitter van het Comité Distributie van 24 januari 1990 werd die wijziging ter kennis gebracht van de bij de UIC aangesloten spoorwegen.

(65) UIC-fiche 130 bevat voorschriften die in dwingende bewoordingen werden opgesteld. Dit is het geval voor paragraaf 1.1 waarin wordt gepreciseerd dat „de erkenning van de reisbureaus gebeurt door het voornaamste spoorwegnet van het land waar de reisbureaus zijn gevestigd".

(66) Er moet rekening worden gehouden met het feit dat het grootste deel van de bepalingen van de betrokken fiche niet als een verplichting voor de spoorwegnetten wordt voorgesteld.

(67) Niettemin heeft het Hof van Justitie in zijn arrest in de gevoegde zaken 96 tot en met 102, 104, 105, 108 en 110/82, IAZ/Commissie [1] overwogen dat „een aanbeveling (van een ondernemersvereniging), zelfs zonder bindende werking, niet aan de toepassing van artikel 85, lid 1, ontkomt wanneer de aanvaarding van de aanbeveling door de betrokken ondernemingen een merkbare invloed uitoefent op de mededinging op de betrokken markt.".

(68) Blijkens de gegevens die de spoorwegnetten hebben verstrekt in verband met de voorwaarden waaronder zij reisbureaus erkennen, worden de in UIC-fiche 130 neergelegde bepalingen in zeer ruime mate aanvaard en toegepast door de spoorwegnetten.

Wat de commissiepercentages betreft werd aldus vastgesteld dat binnen de Gemeenschap alleen de Italiaanse spoorwegen een van de overige spoorwegen verschillend percentage hanteren.

(69) Derhalve moet dus worden vastgesteld dat UIC-fiche 130 een getrouwe weergave is van de wil van de UIC om het gedrag van haar leden overeenkomstig haar statuten te coördineren, zodat de fiche in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie [2] een besluit van een ondernemersvereniging vormt in de zin van artikel 85 van het EEG-Verdrag.

E. Beperking van de mededinging

(70) *Controle op de erkenning van reisbureaus door elke nationale spoorwegonderneming*

Volgens de door de UIC vastgestelde erkenningsvoorwaarden kan een reisbureau uitsluitend worden erkend door het spoorwegnet van het land waar het is gevestigd.

De afgifte van de vervoerbiljetten vormt echter een van de vervoeractiviteit onderscheiden dienstverlening die tegen vergoeding wordt verricht door de spoorwegnetten en de reisbureaus.

De commissie die een spoorwegnet betaalt voor de verkoop van een vervoerbiljet blijft gelijk, of de verkoop door een reisbureau wordt verricht dan wel door een ander spoorwegnet dat in dat geval optreedt als distributeur van biljetten.

Bijgevolg bestaat er voor de afgifte van biljetten concurrentie tussen de reisbureaus onderling en tussen de reisbureaus en de spoorwegnetten.

(71) Het bestaan van reisbureaus die zijn gemachtigd om spoorwegbiljetten te verkopen, levert voor de gebruikers voordelen op.

Door het toegenomen aantal verkooppunten van vervoerbiljetten kunnen de gebruikers immers bij de aankoop ervan hun verplaatsingen beperken.

Anderzijds kunnen de reisbureaus andere diensten leveren, met name op het gebied van logies, zodat de gebruikers hun verblijf globaal kunnen regelen.

Ten slotte halen de gebruikers eventueel financieel voordeel uit de aanwezigheid van die reisbureaus.

(72) Het binnen de UIC vastgestelde standpunt, dat de erkenning slechts kan geschieden door het spoorwegnet van het land waar het bureau is gevestigd, heeft tot gevolg dat het aantal erkende reisbureaus wordt beperkt, waardoor ook de concurrentie tussen de verkooppunten van biljetten ten nadele van de gebruikers wordt beperkt.

(73) In de loop van de procedure hebben de vertegenwoordigers van de UIC aangevoerd dat de controle op de erkenning van reisbureaus door elk nationaal spoorwegnet noodzakelijk is in het kader van de huidige werking van het internationale spoorwegvervoer.

Elk spoorwegnet is immers verantwoordelijk voor de reisbureaus die het op zijn grondgebied erkent, en dit zowel boekhoudkundig als wat de opleiding van de reisagenten en het algemeen toezicht op de reisbureaus betreft.

Het door de UIC ingevoerde systeem is derhalve een systeem met een algemeen en wederkerig mandaat tussen spoorwegnetten, dat onmisbaar is voor de werking van de betrokken markt.

(74) Dit argument kan niet worden aanvaard. De vertegenwoordigers van de UIC hebben in de loop van de procedure immers zelf toegegeven dat bepaalde spoorwegondernemingen reeds rechtstreeks een beperkt aantal reisbureaus erkennen buiten hun nationaal grondgebied. De controle op de erkenning van de reisbureaus door elk nationaal spoorwegnet kan dus niet worden geacht voor de betrokken ondernemingen een onmisbaar middel te zijn om op de betrokken markt door te dringen.

(75) Derhalve moet worden vastgesteld dat de bepaling van UIC-fiche 130 betreffende de controle op de erkenning van de reisbureaus door elk spoorwegnet binnen zijn grondgebied, tot doel en tot gevolg heeft dat de mededinging op de markt van de distributie van biljetten voor vervoer per spoor wordt beperkt.

[1] Jurisprudentie 1983, blz. 3369, rechtsoverweging 20.
[2] Met name bovengenoemd arrest IAZ/Commissie en het arrest in zaak 45/85, Verband der Sachversicherer/Commissie, Jurisprudentie 1987, blz. 447.

(76) *Vaststelling van voorwaarden voor toekenning van de commissies*

Ingevolge artikel 3 van UIC-fiche 130 wordt aanbevolen dat alle spoorwegnetten

— een identieke commissie betalen over hun sectorcoupons en hun aandeel in rechtstreekse coupons;

— over de biljetten die de reisbureaus in de stations kopen een commissiepercentage toekennen dat lager is dan het percentage dat wordt gehanteerd voor de biljetten die door de reisbureaus zelf worden uitgegeven.

Wanneer een reisbureau biljetten koopt in de stations dienen de spoorwegnetten enkel commissie te betalen indien het reisbureau op grond van het contract niet gemachtigd is zelf biljetten uit te geven.

(77) Uit het onderzoek in deze zaak blijkt dat de spoorwegondernemingen deze bepalingen in ruime mate toepassen.

(78) Zonder deze bepalingen zouden de reisbureaus individueel met elke spoorwegonderneming kunnen onderhandelen over voorwaarden voor toekenning van commissies, en eventueel voordeliger voorwaarden verkrijgen.

(79) Zelfs zonder individuele onderhandelingen tussen de spoorwegonderneming en elk van de reisbureaus zouden de door elke spoorwegonderneming vastgestelde voorwaarden voor de toekenning van commissies voordeliger voor de distributeurs kunnen zijn, indien door de UIC geen eenvormige voorwaarden zouden zijn vastgesteld.

(80) In beide gevallen zouden die reisbureaus die voordeliger voorwaarden hadden verkregen daardoor een concurrentieel voordeel bezitten ten opzichte van de overige reisbureaus en ten opzichte van de spoorwegonderneming die als distributeur van biljetten optreedt. De reisbureaus zouden de gebruikers dan kunnen laten delen in de verkregen voordelen.

(81) De bovengenoemde bepalingen van de UIC-fiche 130 die ertoe strekken de voorwaarden voor toekenning van commissies eenvormig te maken, hebben bijgevolg tot doel en tot gevolg, dat de mededinging tussen de distributeurs van biljetten wordt beperkt.

(82) *Vaststelling van een eenvormig commissiepercentage*

Vast staat dat de wijziging van het commissiepercentage dat sinds 1 januari 1990 aan de reisbureaus is toegekend het gevolg is van een besluit dat in 1989 binnen de UIC werd genomen.

Sinds die datum kennen alle spoorwegondernemingen van de Gemeenschap hetzelfde percentage (10 %) toe, met uitzondering van de Italiaanse spoorwegen die 9 % toekennen.

(83) De vaststelling van een eenvormig commissiepercentage voor de vergoeding van de reisbureaus staat eraan in de weg dat deze bureaus onderhandelen over een tarief dat interessanter zou kunnen zijn en waardoor zij een concurrentieel voordeel zouden verkrijgen ten opzichte van de overige reisbureaus en de nationale spoorwegonderneming.

Het reisbureau dat een hogere commissie verkrijgt is immers in staat bijkomende prestaties of prestaties van een betere kwaliteit te leveren, en aldus met de overige distributeurs van biljetten te concurreren ten voordele van de gebruiker.

(84) De vaststelling van een eenvormig commissiepercentage binnen de UIC heeft dan ook tot doel en tot gevolg, dat de mededinging op de markt van de verdeling van spoorwegbiljetten merkbaar wordt beperkt.

(85) In de loop van de procedure heeft de UIC gepreciseerd dat de reisbureaus ingevolge het Verdrag betreffende het internationale spoorwegvervoer (Cotif) van 9 mei 1980 niet gerechtigd zijn om een gedeelte van hun commissie aan hun klanten af te staan, en dat de vaststelling van een eenvormig commissiepercentage derhalve de mededinging niet beperkt.

(86) Dit verdrag tussen Staten, waaronder de twaalf Lid-Staten van de Gemeenschap, beoogt een eenvormige rechtsregeling in te voeren die van toepassing is op het vervoer van reizigers, bagage en goederen in het rechtstreeks internationaal verkeer tussen de Lid-Staten met gebruikmaking van spoorwegen, alsmede de vergemakkelijking van de tenuitvoerlegging en ontwikkeling van die regeling.

Het verdrag bevat twee bijvoegsels die een integrerend deel ervan uitmaken; in bijvoegsel A worden de „uniforme regelen betreffende de overeenkomst voor internationaal spoorwegvervoer van reizigers en bagage (CIV)" vastgesteld.

(87) Artikel 5 van de CIV luidt:

„§ 1 De internationale tarieven moeten alle voor het vervoer geldende bijzondere voorwaarden bevatten, met name de voor de berekening van de vervoerprijs en de bijkomende kosten nodige gegevens en, eventueel, de voorwaarden voor omrekening van de munteenheden.

De voorwaarden van de internationale tarieven mogen slechts van de uniforme regelen afwijken, indien deze zulks uitdrukkelijk bepalen.

§ 2 De internationale tarieven moeten jegens eenieder onder dezelfde voorwaarden worden toegepast.".

(88) In de onderhavige zaak beroept de UIC zich op artikel 5, paragraaf 2, van de CIV, om te verduidelijken dat de reisbureaus geen deel van hun commissie aan de gebruikers mogen afstaan.

(89) Deze interpretatie kan niet worden aanvaard. Artikel 5 van de CIV is immers uitsluitend van toepassing op de tarieven voor vervoerprestaties.

De commissie die het reisbureau ontvangt vormt evenwel een vergoeding voor de prestaties die het reisbureau in verband met de verkoop van elk vervoerbewijs verricht. De commissie vormt dus geen onderdeel van het tarief voor de verkoop van de vervoerprestatie die door de spoorwegondernemingen wordt geleverd, en valt dus niet binnen de werkingssfeer van artikel 5 van de CIV.

(90) In elk geval moet worden vastgesteld dat de toepasselijkheid van de mededingingsregels van het EEG-Verdrag op het onderhavige geval wordt bevestigd door artikel 62 van de CIV naar luid waarvan „de bepalingen van de uniforme regelen geen voorrang (hebben) boven de regelingen die bepaalde Staten voor het vervoer tussen hen moeten treffen op grond van bepaalde verdragen, zoals de Verdragen betreffende de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Economische Gemeenschap.".

(91) *De verplichting voor de reisbureaus vervoerbewijzen te verkopen tegen door spoorwegnetten vastgestelde prijzen*

Krachtens artikel 4 van het door de UIC opgestelde standaardcontract voor de erkenning zijn de reisbureaus verplicht om de vervoerbewijzen uit te geven en te verkopen tegen de in de tarieven vermelde officiële prijzen.

Ten gevolge daarvan worden de spoorwegmaatschappijen in hun beslissingsvrijheid beperkt om de commissie geheel of gedeeltelijk aan hun klanten door te geven.

(92) Derhalve beperkt dit op horizontale wijze vastgestelde besluit noodzakelijkerwijze de vrijheid van elke spoorwegmaatschappij om over de voorwaarden van haar overeenkomsten met de reisbureaus te onderhandelen en kan zo het concurrentieel gedrag van de betrokken ondernemingen beperken.

(93) Op grond van de hierboven in de overwegingen 89 en 90 reeds uiteengezette redenen kunnen de Cotif-bepalingen, anders dan de UIC in de loop van de procedure heeft aangevoerd, geen rechtvaardiging opleveren voor een gedraging die strijdig is met artikel 85, lid 1.

(94) *Verbod voor de reisbureaus in hun aanbiedingen en raadgevingen aan de klanten concurrerende wijzen van vervoer te bevoordelen*

Gewoonlijk bieden reisbureaus vervoerbewijzen te koop aan voor verschillende wijzen van vervoer die met elkaar concurreren.

Voor een welbepaald traject kan een met de spoorweg concurrerende wijze van vervoer in staat zijn om een betere prestatie aan te bieden op het gebied van kwaliteit of van prijs.

In een dergelijk geval strekt deze praktijk er echter toe de reisbureaus te verbieden de gebruikers het gebruik van interessantere wijzen van vervoer aan te bevelen.

(95) Een dergelijke bepaling heeft dus tot doel en tot gevolg, dat de mededinging tussen de verschillende wijzen van vervoer wordt beperkt.

(96) In de loop van de procedure heeft de UIC verklaard dat deze clausule in de jaren vijftig in de UIC-fiche 130 werd opgenomen en dat zij in onbruik is geraakt.

(97) In dit verband moet evenwel worden opgemerkt dat de UIC-fiche 130 sinds 1952 35 keer is gewijzigd zonder dat de betrokken bepaling werd geschrapt.

(98) Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie [1] behoeven echter voor de toepassing van artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag de concrete gevolgen van een overeenkomst of van een besluit van een vereniging niet in aanmerking te worden genomen, wanneer zij, respectievelijk het, ertoe strekt de vrije mededinging te beperken, te verhinderen of te vervalsen.

(99) Mitsdien moet worden vastgesteld dat het aan de reisbureaus opgelegde verbod om in hun aanbiedingen of raadgevingen aan de klanten concurrerende wijzen van vervoer te bevoordelen, in strijd is met de bepalingen van artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag.

F. Beïnvloeding van de handel tussen de Lid-Staten

(100) De bovenvermelde bepalingen die afbreuk doen aan de mededinging, kunnen daarnaast ook de handel tussen de Lid-Staten op verschillende wijzen ongunstig beïnvloeden. In de eerste plaats is het mogelijk dat de in een bepaalde Lid-Staat werkzame reisagenten reizen verkopen waarbij gebruik wordt gemaakt van de spoorweg en die worden georganiseerd door in andere Lid-Staten gevestigde touroperators. In de tweede plaats kunnen die reisagenten biljetten verkopen aan klanten die in andere Lid-Staten wonen. In de derde plaats zal het in vele gevallen gaan om reizen naar andere Lid-Staten.

[1] Met name het arrest in zaak 123/83, BNIC/Clair, Jurisprudentie 1985, blz. 391.

G. Artikel 85, lid 3

(101) De UIC heeft UIC-fiche 130 nooit bij de Commissie aangemeld met het verzoek in aanmerking te komen voor het bepaalde in artikel 85, lid 3. Bijgevolg is het niet mogelijk om een beschikking te geven waarbij op grond van artikel 85, lid 3, een vrijstelling wordt verleend.

(102) Niettemin heeft de UIC in haar antwoord op de mededeling van punten van bezwaar verklaard, dat er volgens haar drie gronden zijn om vast te stellen dat de voorwaarden voor de ontheffing werden vervuld :

— de controle op de erkenning van de reisbureaus door elke nationale spoorwegonderneming ;
— de vaststelling van de voorwaarden voor toekenning van commissies ;
— de vaststelling van een eenvormig commissiepercentage.

De UIC baseert haar verzoek op artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1017/68.

(103) Die juridische basis kan niet worden aanvaard wegens de in overwegingen 49 tot 58 uiteengezette redenen. Indien aan de voorwaarden zou zijn voldaan, zou enkel in toepassing van artikel 85, lid 3, een vrijstelling kunnen worden verleend.

(104) Voor de drie in overweging 102 genoemde gronden wordt echter niet aangetoond dat zij bijdragen tot een betere verdeling van de biljetten en dat een billijk aandeel in de voordelen daarvan de gebruikers ten goede komt.

Er kan integendeel worden vastgesteld dat die praktijken de gebruikers de mogelijkheid ontzeggen om een gedeelte van de aan de bureaus toegekende commissies te ontvangen.

(105) Evenmin werd aangetoond dat de omstreden gedragingen onmisbaar zouden zijn om de aangevoerde doelstelling inzake een verbeterde verdeling te verwezenlijken.

(106) Ten slotte kan worden vastgesteld dat de omstreden gedragingen de spoorwegondernemingen in staat stellen om met name op het gebied van de tarieven, de mededinging tussen de reisbureaus voor de verkoop van vervoerbewijzen uit te schakelen.

(107) Bijgevolg zou de UIC-fiche 130, zelfs indien zij zou zijn aangemeld, niet in aanmerking komen voor een vrijstelling uit hoofde van artikel 85, lid 3.

H. Artikel 15, lid 2, van Verordening nr. 17

(108) Volgens artikel 15, lid 2, van Verordening nr. 17 kan de Commissie aan ondernemingen of ondernemersverenigingen geldboeten opleggen van ten minste duizend en ten hoogste één miljoen ecu, of tot een bedrag van ten hoogste tien procent van de omzet van elk der betrokken ondernemingen in het voorafgaande boekjaar, indien bedoeld bedrag hoger is dan één miljoen ecu, wanneer zij opzettelijk of uit onachtzaamheid inbreuk maken op artikel 85, lid 1, van het Verdrag. Bij de vaststelling van het bedrag van de geldboete wordt rekening gehouden met de zwaarte en met de duur van de inbreuk.

Volgens de Commissie is het in deze zaak gerechtvaardigd aan de UIC een geldboete op te leggen.

(109) Bij de bepaling van de grootte van de geldboete houdt de Commissie er rekening mee dat het gaat om een ernstige inbreuk, omdat zij tot doel en tot gevolg heeft de mededinging tussen de distributeurs van biljetten uit te schakelen. Bovendien werd de inbreuk gepleegd gedurende een lange periode, aangezien de UIC-fiche 130 werd opgesteld in 1952.

(110) In de loop van de procedure heeft de UIC verklaard te goeder trouw te hebben gehandeld, in de overtuiging dat Verordening (EEG) nr. 1017/68 in casu toepasselijk was en dat het besluit van de vereniging bijgevolg niet moest worden aangemeld om voor een vrijstelling in aanmerking te komen. De UIC was trouwens van mening dat de voorwaarden waren vervuld om die vrijstelling te verkrijgen.

(111) In dit verband moet eraan worden herinnerd dat het Hof van Justitie reeds in 1987 [1] duidelijk het onwettige karakter heeft bevestigd van een horizontale overeenkomst of een horizontaal besluit van een vereniging zoals bedoeld in de onderhavige procedure, die een collectief verbod van het doorgeven van een deel van de commissie beoogt. Vanaf 1987 diende de UIC dus te weten dat de bepalingen van de UIC-fiche in strijd waren, of tenminste konden zijn, met de mededingingsregels. Het staat evenwel vast dat van 1987 tot de datum van verzending van de mededeling van punten van bezwaar de UIC geen inspanning heeft gedaan om de betrokken UIC-fiche in overeenstemming te brengen met het Gemeenschapsrecht.

(112) Er dient echter ook rekening te worden gehouden met het voornemen dat de UIC, na ontvangst van de mededeling van punten van bezwaar, heeft kenbaar gemaakt om de omstreden UIC-fiche te wijzigen en in overeenstemming te brengen met het Gemeenschapsrecht.

I. Artikel 3 van Verordening nr. 17

(113) De UIC heeft reeds haar wil te kennen gegeven om de bepalingen die het voorwerp vormen van de onderhavige procedure in overeenstemming te brengen met het Gemeenschapsrecht.

(114) Gelet op de zwaarte van de inbreuk is het volgens de Commissie echter noodzakelijk om in het kader van deze beschikking duidelijk de verplichting te bevestigen de vastgestelde inbreuken te beëindigen,

[1] Voornoemd arrest van 1 oktober 1987, VVR/Sociale Dienst.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De Internationale Spoorwegunie heeft inbreuk gemaakt op artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag door de vaststelling en verspreiding van UIC-fiche 130 betreffende de betrekkingen tussen spoorwegondernemingen en reisbureaus, die volgende punten omvat:

— de controle op de erkenning van reisbureaus door elke nationale spoorwegonderneming,
— de gezamenlijke vaststelling van voorwaarden voor de toekenning van commissies,
— de vaststelling van een eenvormig commissiepercentage,
— de verplichting voor de reisbureaus de vervoerbewijzen uit te geven en te verkopen tegen de in de tarieven vermelde officiële prijzen,
— het aan de reisbureaus opgelegde verbod in hun aanbiedingen en raadgevingen aan de klanten concurrerende wijzen van vervoer te bevoordelen.

Artikel 2

De Internationale Spoorwegunie beëindigt de in artikel 1 vastgestelde inbreuken binnen een termijn van twaalf maanden vanaf de datum van kennisgeving van deze beschikking.

Artikel 3

Aan de Internationale Spoorwegunie wordt wegens de in artikel 1 vastgestelde inbreuk een geldboete opgelegd ten bedrage van 1 miljoen (1 000 000) ecu.

De geldboete wordt binnen drie maanden vanaf de datum van kennisgeving van deze beschikking gestort op rekening nr. 310-0933000-43, Bank Brussel-Lambert, Europees Agentschap, Rond Punt Schuman 5, B-1040 Brussel.

Na afloop van genoemde betalingstermijn is automatisch rente verschuldigd op de voet die door het Europees Fonds voor Monetaire Samenwerking ter zake van zijn verrichtingen in ecu wordt toegepast op de eerste werkdag van de maand waarin deze beschikking is gegeven, vermeerderd met 3,5 percentpunten, ofte wel 13,75 %.

Bij betaling in de nationale valuta van de Lid-Staat waar de voor betaling aangewezen bank is gevestigd, geschiedt de omrekening op basis van de wisselkoers van de dag voorafgaande aan die waarop de storting geschiedt.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot

Union internationale des chemins de fer,
14, rue Jean Rey,
F-75015 Paris.

Deze beschikking vormt overeenkomstig artikel 192 van het EEG-Verdrag executoriale titel.

Gedaan te Brussel, 25 november 1992.

Voor de Commissie

Leon BRITTAN

Vice-Voorzitter